

VINERI · 14 DECEMBRIE 2007 · ANUL LVII NR. 50

FOAIA românească

SĂPTĂMÂNAL AL ROMÂNILOR DIN UNGARIA

www.foaia.hu / foaia@foaia.hu

*Moș Nicolae și mămăliga
Hramul bisericii din Jula
„Moșul” știe să vorbească și românește*

CALENDAR ORTODOX

17 decembrie, luni – Sf. Proroc Daniel și sfinții trei tineri: Anania, Azaria și Misail
18 decembrie, marți – † Cuv. Daniil Sihastrul; Sf. Mucenici Sebastian și Zoe; Cuv. Modest
19 decembrie, miercuri – Sf. Mucenic Bonifatie; Cuv. Grichtentie; Sf. Mucenic Trifon; Cuv. Aglaia
20 decembrie, joi – *Înaintepăznuirea Nașterii Domnului*. Sf. Sfințit Mucenic Ignatie Teoforul
21 decembrie, vineri – Sf. Muceniță Iuliana; Sf. Mucenic Temistocle
22 decembrie, sâmbătă – † Sf. Ierarh Petru Movilă, Mitropolitul Kievului; Sf. Mare Muceniță Anastasia
23 decembrie, duminică – Duminica dinaintea Nașterii Domnului (A Sfinților Părinți după trup ai Domnului); (*Genealogia Mântuitorului*)

AGENDĂ

17 decembrie

1843 – s-a născut regina Elisabeta a României (Carmen Sylva).

1912 – a murit savantul și omul politic liberal Spiru Haret.

18 decembrie

1846 – a murit Veniamin Costache, cărturar, traducător și poet, mitropolit al Moldovei.

1899 – a murit Bonifaciu Florescu, critic literar, poet și traducător, fiul lui Nicolae Bălcescu.

19 decembrie

1872 – este dată publicității Legea pentru alegerea mitropoliților și episcopilor eparhioți și constituirea Sfântului Sinod al Bisericii autocefale ortodoxe române.

1925 – apare, la București, săptămânalul „Cetatea literară”, condus de scriitorul Camil Petrescu.

20 decembrie

1858 – a murit, la Geneva, etnomuzicologul și compozitorul Constantin Brăiloiu.

21 decembrie

1883 – a apărut volumul „Poesii” de Mihai Eminescu, cu o prefață semnată de Titu Maiorescu, singurul tipărit în timpul vieții autorului.

22 decembrie

1889 – s-a născut Nichifor Crainic (pe numele său adevărat, Ion Dobre).

23 decembrie

1909 – s-a născut, la București, principesa Ileana, fiica regelui Ferdinand și a reginei Maria.

Budapesta

Conferință despre situația limbilor minoritare

Fundația Publică pentru Cercetările Europene Comparative despre Minorități a organizat o conferință pe 5 decembrie, la Budapesta, despre punerea în practică în Ungaria a Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare. Conferința a fost deschisă de către secretarul de stat Gémesi Ferenc, responsabil pentru problemele minorităților în cadrul Cancelariei Primului Ministru, care a accentuat că statul ungar consideră o sarcină primordială dezvoltarea și protejarea limbilor minorităților. Conferențarii și participanții la ședință au apreciat starea limbilor minoritare în cadrul învățământului și folosirea limbilor minoritare

în mass-media. Din partea Oficiului pentru Minoritățile Naționale și Etnice din Ungaria Paulik Antal, director-general adjunct a dat informații utile referitoare la sarcinile guvernului, legate de folosirea Car-

tei europene a limbilor regionale sau minoritare în Ungaria. Din rândul românilor, Ana Borbély a ținut o prelegere despre situația în învățământ a limbilor minoritare din Ungaria.

A.C.Cz.

Szarvas

Ziua minorităților

Ziua Minorităților din Județul Bichiș se va desfășura anul acesta la Szarvas, vineri, pe 14 decembrie. Manifestarea va avea loc la Centrul Cultural Vajda Péter din oraș, cu începere de la ora 16.00. Serbarea va fi deschisă de Tolnai Péter, președintele Comisi-

ei pentru minorități naționale și etnice din cadrul Consiliului Județean Bichiș și de primarul orașului, Babák Mihály. Manifestarea va cuprinde un variat program cultural, oferit de reprezentanții minorităților din acest județ.

A.L.B.

Telefonul redacției: 66/463-152

Încheierea ediției: marți, ora 18.00

Apateu

Concert de colinde

Pe 15 decembrie, în biserica ortodoxă din Apateu va avea loc tradiționalul concert de colinde, organizat de Asociația Românilor din Apateu și biserica ortodoxă. La festival va participa corul „Pro Musica” din Jula, corul teologilor de la Universitatea de Stat Oradea, corul din Săcal și corul gazdă „Armonia”. Manifestarea va începe la ora 15.00. A.L.B.

Oroian
în Capitala Culturală
a Europei

Muzeul Național Brukenthal din Sibiu va găzdui în ziua de 14 noiembrie vernisajul expoziției de pictură și sculptură a lui Ștefan Oroian, cel mai cunoscut artist plastic român din Ungaria.

Expoziția va fi deschisă până în 10 ianuarie 2008.

Părerile autorilor nu coincid întotdeauna cu opinia Redacției. Responsabilitatea juridică pentru conținutul articolelor publicate în Foaia românească aparține autorilor. Foaia românească nu garantează publicarea textelor nesolicitate de redacție.

Pe copertă: Moș Nicolae la grădinița românească din Jula
(Foto: Ana Cioca Czesznak)

Citatul
săptămânii

„Fără sinceritate nu faci nimic. Oricât vei fi de iscusit și de șiret, oricât vei ști să ticluiești și să sulemenești minciuna, ea rămâne tot minciună. Vei înșela pe un om, o generație, două, dar timpul, pe el nu-l vei înșela”

Al. Vlahuță (1858–1919)

În vizită, la noi acasă

Sincer să fiu, atunci când m-am hotărât să aștern pe hârtie aceste rânduri, m-am trezit într-un mare impas privind titlul scrierii de față.

Și cum „toate trebuiau să poarte un nume” – vorba poetului – m-am oprit aici, la această realitate pe cât de simplă, pe atât de măreață și apropiată sufletului meu. Am avut deosebita onoare ca, la invitația Excelenței Sale doamna Ireny Comaroschi, ambasadorul României la Budapesta, să particip la spectacolul festiv și recepția oferită cu prilejul mării sărbători a tuturor românilor, ziua de 1 Decembrie. Pentru mine și fiul meu a fost cea mai mare onoare și bucurie, oferită de țara de obârșie, luând parte efectiv la această sărbătoare a sufletului românesc.

Sărutând mâna Excelenței Sale, doamna ambasador, am sărutat de fapt mâna Țării Mamă, prilej de emoție și adâncă trăire sufletească. Cuvintele, oricât le-aș potrivi de bine, nu pot reda acea vibrație intensă care a cuprins Palatul Dunărea din capitala ungară în seara zilei de 27 noiembrie. Prin voia lui Dumnezeu și la chemarea neamului, toți cei prezenți la acest eveniment deose-

bit (diplomați, politicieni, oameni de cultură și artă, ziariști și oameni simpli) am stat toți la aceeași masă: la masa Țării, uniți prin limbă și neam, oameni liberi într-o lume liberă, fără granițe politice sau ideologice.

România, țara care a revenit în sânul Europei la locul de cinstă care i s-a cuvenit din totdeauna, se prezintă azi într-o lumină nouă, privită și în Ungaria cu admirație, dintr-o perspectivă deosebită, demnă de toată lauda.

Spectacolul extraordinar prezentat de trupa Teatrului Odeon din București a fost unul de excepție. Nu sunt critic de teatru, dar ceea ce am văzut și auzit pe scenă a avut asupra mea un efect cu totul deosebit, tocmai prin maniera deosebită de prezentare scenică, originalitate și tehnică regizorală.

A fost un spectacol extraordinar de sunet și lumină, în care muzica și dansul, tangoul argentini-an au fost prezentate într-o viziune aparte. Această lume mirifică a tangoului și ritmurilor sud-americane poartă sufletul auditorului în sfere înalte de vis, făcându-l să simtă intens temperamentul latin. Omul, prin muzica și dansul izvo-

râte din suflet, se dezvăluie în toată complexitatea sa de creator.

Spectacolul aplaudat minute în șir la scenă deschisă, este cea mai bună mărturie că acest Om, lăsat să creeze liber într-o lume liberă, poate oferi semenilor săi și posterității valori autentice care nu se pierd la prima adiere de vânt.

După hrana sufletului – pentru că oameni suntem – am luat la noi și hrana trupului. Am putut gusta pe alese din bucatele pregătite cu măiestrie special pentru această ocazie. N-o să mă credeți, dar printre sumedenia de bunătați culinare, la loc de cinste s-a aflat... Sfânta Mămăligă tradițională cu brânză și smântână, mâncarea seculară a românului, fie el bogat sau sărac!

M-am întors la Chitighaz cu o mare satisfacție sufletească: fiul meu Daniel, care m-a însoțit la această întâmplare românească, s-a arătat mândru nevoie mare de rădăcinile din care a crescut ca o mlădiță viguroasă, ce mâine va fi arbore falnic al familiei noastre ce se trage dintr-un neam nobil trecut prin milenii de istorie zbuciumată.

Ioan Lițiu

EDITORIAL

Legea versus viața

Mai nou, aud în jurul meu tot mai multe voci îngrijorate, care se întreabă dacă va fi o decizie bună preluarea de către Autogovernarea pe Țară a Românilor din Ungaria a liceului, școlii generale și căminului românesc din Jula. Îngrijorarea vine, în primul rând, din partea celor părinți, care și-au dat copilul la această școală cu conștiința că acesta va urma calea strămoșilor, cunoscându-și rădăcinile și vorbindu-și limba maternă, cea română. Majoritatea celor preocupați de această problemă spun că nu văd un viitor sigur pentru complexul școlar românesc din Jula din moment ce acesta va fi preluat de o autogovernare în care se află mulți ne-români. Pe de altă parte, spun unii părinți, ATRU nu a dat dovadă niciodată că ar fi în stare să garanteze funcționarea unei școli cu 300 de copii sau să aibă o concepție despre cum ar trebui să arate o adevărată școală românească.

ATRU a informat deja în mod oficial conducerea școlii despre planurile preluării școlii. Un lucru interesant este că își pot exprima părerea în mod oficial consiliul părinților și așa-numita „autogovernare” a elevilor (diákönkormányzat), însă nu și corpul profesoral. Părinții și elevii dezbat problema în aceste zile. Ei vor trebui să ia o decizie încă înainte de sfârșitul acestui an, ca ATRU să poată cere de la Primăria Julei preluarea funcțiilor de proprietar și susținător al școlii românești. Legea Minorităților din Ungaria prevede că în caz că o autogovernare pe țară va cere, primăria care până atunci a fost proprietarul școlii este obligată să predea instituția minorității acelei autogovernări.

Preluarea instituțiilor de învățământ românesc nu este prima problemă care la români nu funcționează la fel ca la celelalte minorități din Ungaria. Ne putem „lăuda” că suntem cei care am inventat etnobusinessul, adică, mai bine zis, pe spinarea noastră s-a inventat afacerea de a fi minoritar în Ungaria. Suntem singurii care am păstrat și structura veche de reprezentare, Uniunea, care de fapt unește intelectualitatea românească din această țară și care de la apariția primelor autogovernări funcționează ca un fel de opoziție a celor din ATRU. Și, la fel, românii sunt singurii care au în autogovernarea pe țară și în cea pe capitală persoane care nu sunt de naționalitate română, în cea din urmă chiar ajungând în funcții de conducere. S-ar mai putea înșira multe argumente care dovedesc clar că preluarea școlilor românești de ATRU ar fi ca o săritură în prăpastie, o sinucidere. În 2007, românii din Ungaria demonstrează din nou că Legea pentru Minorități nu a fost creată pentru naționalitățile din Ungaria.

În ce privește celelalte minorități, nemții au preluat până acum cinci instituții de învățământ, slovaci trei, croații una. Sârbii au fost cam în aceeași situație ca românii: autogovernarea vroia să preia liceul sârbesc, însă celelalte organizații civile, intelectuali și reprezentanți ai sârbilor aveau altă părere. Ce au făcut? S-au așezat civilizat la aceeași masă, au înșirat argumentele pro și contra, și când s-au ridicat de la masă au fost de aceeași părere că ar fi o decizie greșită preluarea școlii.

Toți care trăim în această țară știm că tendința ultimilor ani din Ungaria este ca autogovernările locale să primească tot mai puțini bani de la buget. Cum își poate imagina cineva că în timp de primăriile primesc tot mai puțini bani, autogovernările minorităților vor primi mai mulți. Cu siguranță vor primi și acestea mai puțini bani și aceasta va duce la o existență nesigură a școlilor naționalităților.

Românii din Ungaria vor trebui să dea dovadă de maturitate în următoarele săptămâni: să demonstreze că sunt în stare să-și apere instituțiile față de oricine și că vror cu adevărat un învățământ românesc.

Eva Iova

Gala Minorităților la Budapesta

Institutul Cultural Maghiar din Budapesta organizează, pe 16 decembrie, Gala Minorităților din Ungaria. După deschiderea festivității de către dr. Szili Katalin, președinta Parlamentului Ungar și Borbáth Erika, directoarea Institutului Cultural Maghiar, vor fi înmânate distincțiile „Pro Cultura Minoritatum Hungariae” (Pentru Cultura Minorităților din Ungaria) pe anul 2007. În acest an și un reprezentant al comunității noastre va putea prelua această distincție, în persoana profesorului în pensie Ioan Ruja, păstrător de tradiții românești. La programul festiv vor participa coruri și ansambluri ale minorităților naționale din Ungaria, printre care se numără și corul „Pro Musica” din Jula.

A.L.B.

Pe scurt...

REABILITAREA MICROREGIUNILOR

Consiliul de Dezvoltare Regională a Ungariei de Sud-Est alocă circa 12 miliarde de forinți, fonduri comunitare, pentru reabilitarea orașelor și altor așezări. Din acești bani, în localitățile microregiunilor se pot utiliza 4,7 miliarde pentru modernizarea halelor, instituțiilor publice, a cinematografelelor pe cale de a se încheia. Alte fonduri sunt destinate zugrăvirii blocurilor din cartierele construite cu „tehnologie industrială”. 43 de localități pot aplica pentru 1,2 miliarde de forinți pentru aceste cazuri. Cele patru municipii au dreptul la jumătate din cele 12 miliarde, informează Ericinfo.

DISTINCȚIA ACADEMIEI EUROPENE DE FILM

Marele Premiu al Academiei Europene de Film pe 2007 a fost decernat pe 8 decembrie, la Berlin, filmului lui Cristian Mungiu „4 luni, 3 săptămâni și 2 zile”. Pentru prima dată un film românesc obține cea mai înaltă distincție a Academiei Europene de Film, echivalentul european al Oscarului. Cu același prilej, Cristian Mungiu a intrat și în posesia premiului de Cel mai bun regizor european, distincții adăugate la numeroase alte premii, printre care „Palme d'Or”.

ROMÂNI ÎN TURNUL EIFFEL

Cea de a cincea ediție a Congresului Românilor din Europa, cel mai mare salon de recrutare profesională a românilor cu studii superioare, va fi organizat la primul etaj al Turnului Eiffel, din Paris, la 25 ianuarie 2008, informează Romanian Global News.

EROS RAMAZOTTI LA SIBIU

Sibiu, Capitala Culturală Europeană 2007, se va bucura vineri, 14 decembrie, de un mega-concert Eros Ramazzotti, pe Stadionul Municipal din oraș. Intrarea va fi liberă în limita locurilor disponibile. Cel mai nou album, „E2”, al cântărețului italian a fost lansat pe 26 octombrie. „E2” este un dublu album și conține prima colecție completă a tuturor hiturilor sale. Piese de pe acest album vor fi prezentate și în concertul de la Sibiu.

Premiul „Pentru românii din Bichișciaba” pentru rectorul din Arad

La 10 decembrie, românii din Bichișciaba au sărbătorit Ziua Minorităților, în cadrul căreia la Primăria orașului s-au înmănat distincții pentru acei membrii care au depus o activitate demnă pentru românii din acest oraș. Această comunitate românească, destul de mică la număr, încearcă să păstreze graiul, tradițiile și identitatea românească. La acest eveniment a fost prezent Ioan Fodoreanu, consul general al României la Jula, Constantin I. Aron, consul general la Seghedin, o delegație de la Universitatea de Vest „Vasile Goldiș” din Arad, dr. Dorina Ardelean, profesor universitar, soția rectorului Aurel Ardelean, care în acea seară a fost distins cu premiul „Pentru românii din Bichișciaba”, prof. Ana Hoțopan, șeful Catedrei de limba română de la Universitatea din Seghedin și o delegație din Beiuș.

„Emoțiile sunt deosebit de mari pentru că reprezintă aici nu numai simbolic și oficial ci pentru că și legăturile noastre cu românii din Ungaria sunt foarte vechi, mai mult de 30 de ani, suntem emoționați întotdeauna când venim aici, pentru că simțul de naționalitate, de român nu pier. Ne bucurăm că prin ceea ce am putut noi face, am pus o cărămidă la acest lucru. Universitatea noastră oferă și bur-

se, dar din păcate fiind o Universitate privată, românii din Ungaria nu pot să vină pentru că statutul maghiar nu recunoaște aceste diplome, dar avem și acreditate, diplome valabile în toată Europa. Sigur că trebuie să îmbunătățim aceste relații”, a accentuat Dorina Ardelean, prodecanul Universității „Vasile Goldiș” din Arad. Premiul nu a putut fi prezent la această

întâlnire. „Fiind senator, este la o ședință, la ora aceasta, unde se stabilește bugetul, dar credeți-mă că sufletul lui este alături de noi”, ne-a mărturisit Dorina Ardelean.

La programul de luni seara a fost invitat și un grup din Beiuș, care a prezentat un program folcloric, după care a avut loc o cină comună.

A.C.Cz.

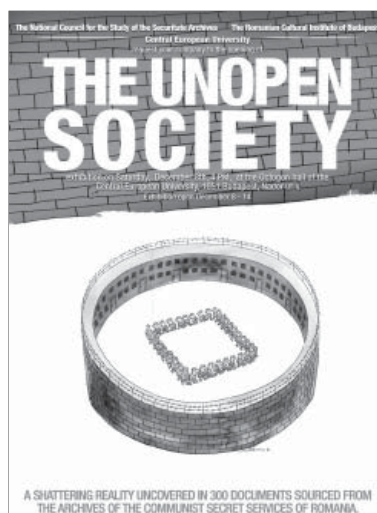
Leșirea din labirintul diabolic al Securității

Institutul Cultural Român din Budapesta a organizat, pe 8 decembrie, la sediul Universității Central-Europene din capitala ungară, o expoziție inedită. În cadrul acesteia au fost prezentate publicului 300 de documente și fotografii din arhiva serviciului de securitate român. După cum mărturisea doamna director Brîndușa Armanca, această expoziție este inedită nu numai pentru publicul din Ungaria, dar și pentru cel din România, fiind prima expoziție de acest gen.

Cu acest prilej au conferențiat dna Germina Nagât, directoarea Departamentului de Investigare a Consiliului Național pentru Studiarea Arhivelor Securității/CNSAS și Dr. Smaranda Vultur de la Universitatea de Vest Timișoara cu temele „Strategiile represiei în România comunistă” și respectiv „Securitatea în familie, anturajul: la ce bun?”.

A fost prezentat de asemenea Raportul Final al Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, apărut la editura Humanitas în acest an.

În prelegerea sa, dna Germina Nagât a arătat că studiarea acestor documente din arhiva securității a fost necesară pentru a arăta fața hidoasă a unui regim în care România a fost silită să tră-

iască timp de patru decenii, pentru a șterge orice urmă de nostalgie pentru regimul trecut, nostalgie care a persistat după 1990.

După răsturnarea regimului comunist din România, mai bine de un deceniu a fost întreținută în mod sistematic o stare de amnezie: „recuperarea memoriei dar și identificarea responsabilității sunt indispensabile unei comunități democratice”. Germina Nagât a arătat că România a devenit în anii comunismului o țară împărțită în adepți ai partidului sau sabotori ai acestuia. Impus prin mijloace brutale specifice unui regim de ocupație, comunismul românesc s-a consolidat și perpetuat pe o bază represivă. Brutalitatea a fost ridicată la rang de politică de stat, în numele „luptei de clasă”. În mod paradoxal – dar nu întâmplător – termenul de securitate a fost ales să numească o instituție care a practicat tocmai restrângerea până la anulare a drepturilor omului. Securitatea a avut în regimul comunist din România rolul de a inocula și administra sentimentul de frică, iar evoluția acestui aparat a fost circumscrisă acestui scop, în funcție de specificitatea contextului intern și internațional în care acționa.

(Continuare în pag. a 11-a)

Opinia cititorului

Suntem ortodocși, și nu greco-orientali!

Trăim într-o lume a ecumenismului. Aceasta nu înseamnă numai că ne rugăm și-L slăvim împreună pe Dumnezeu, ci înseamnă și faptul că ne respectăm reciproc și că încercăm să cunoaștem cât mai multe despre tradițiile, valorile noastre.

În ultimul număr al Foii Românești, în pagina „Isus Salvatorul” s-a realizat o convorbire cu păstorul Dumitru Rus. Domnul păstor Rus, făcând referire la originea sa religioasă, subliniază că părinții dănsului au fost greco-orientali, menționând că denumirea de ortodox este greșită deoarece „cuvântul ortodox se potrivește la jidovi. Adevărata denumire este greco-oriental.” Așa este foarte greu să facem ecumenism dacă nici măcar cu noțiunile de bază nu suntem lămuriiți...

Biserica noastră este creștină ORTODOXĂ!!!

Cuvântul „ortodox” este de origine grecească și nu evreiască. Folosirea acestei expresii apare deja în primele secole ale creștinismului, atât timp cât evreii abia după 1867 au început să folosească această denumire, pentru a putea face distincție între ramura conservatoare și cea liberală. Dar să vedem ce înseamnă exact cuvântul „ortodox”.

Este un cuvânt compus, prima parte „ortos” înseamnă drept, adevărat, a doua parte „doxa” înseamnă idee, părere, slavă. Deci, din punct de vedere teologic, cuvântul ortodox înseamnă dreapta credință și nu conservatorism. Termenul apare prima dată la al doilea sinod ecumenic din anul 381. Dar cuvântul

„ortodox” nu numai în orient ci și în apus s-a folosit, îl găsim în lucrarea papei Leon al III-lea (795–816) referitoare la problema purcederii Sfântului Duh.

După 1054, Biserica Răsăritului a început să folosească acest termen iar în Apus s-a încetățenit cuvântul de „catolicos”, tot de origine grecească. Pe scurt, cam atât despre „ortodox”.

Care e situația cu expresia „greco-oriental”?

Trebuie precizat de la bun început că aceasta se folosește (slavă Domnului tot mai rar) doar în părțile fostului Imperiu Habsburgic. Legea cultelor din 1868, indiferent cât de democratică ar fi fost ea, a dorit să accentueze caracterul de mână a doua a Biserici Ortodoxe față de Biserica Catolică, numindu-o „greco-orientală”, adică ceva care este din Balcani, din Orient, care nu are aceeași valoare cu Biserica Apusului, care doar pentru cei din Orient este potrivită. Să ne amintim doar că au fost vremuri când pe unele produse de proastă calitate se scria „doar pentru Orient”. Această denumire peiorativă neagă caracterul universal al Bisericii noastre, și faptul că nu numai în Orient trăiesc ortodocși ci și în Apus, și că aceștia nu au nici o legătură cu etnia greacă.

Deci, această denumire este jignitoare pentru noi, nu scoate în evidență importanța Bisericii Ortodoxe și nici locul său în creștinismul universal.

Sper ca domnul păstor Rus să nu se supere pe mine, care sunt preot ortodox, dar mă simt obligat să apăr tradiția strămoșilor mei.

Pr. Aurel Becan

Cercetări despre români și unguri,
la Micherechi și Salonta

În cursul săptămânii trecute, trei tineri cercetători din Cluj au efectuat un sondaj printre românii și ungurii din Micherechi și Salonta, despre conviețuirea în comunitățile de lângă granița româno-maghiară și despre identitate.

Cercetările s-au realizat pe baza unui proiect, coordonat de Institutul European de Istorie „Ludwig Boltzmann” din Viena. Proiectul

urmărește depistarea unor sfere publice transnaționale și a surselor memoriei comunicative după cel de-al doilea război mondial, în comunitățile de graniță. Pentru aceasta au loc 10 studii de caz (respectiv în 20 de localități) la granițe din toată Europa.

Într-un prim pas au fost efectuate câte 60 de interviuri în cele 2 localități, interviuri susținute și de

o documentare serioasă privind cele 2 localități (monografii, documente de arhivă, presă). În al doilea pas sunt evaluate presa regională și națională, concentrându-se pe evenimente comunicative / evenimente media. La acest capitol, în privința presei de limbă română, cercetătorii s-au bazat în primul rând pe arhiva Foii românești.

E.I.

Vasile Roxin

1944 – 2007

La 5 decembrie a trecut la cele veșnice jurnalistul Vasile Roxin.

S-a născut la Micherechi, în anul 1944. După terminarea Liceului „Nicolae Bălcescu” din Jula, Vasile Roxin s-a înscris la Universitatea Eötvös Lóránd din Budapesta. Între anii 1968–1971 a fost redactor la „Foaia Noastră”, săptămânal al românilor din Ungaria. Mai târziu a redactat pagina românească cu titlul „Săptămâna română în Ungaria” din cadrul ziarului Magyar Hét, apoi a devenit redactor responsabil al publicației „Aspecte din Ungaria”. Din 1980 până în 1990 a fost fondatorul și secretarul Clubului Românesc din Bu-

dapesta, apoi din 1991 președintele Asociației Române din Budapesta. În 2004 i-a apărut volumul cu titlul „Acele vremuri de neuitat”. După introducerea sistemului de autogovernări pentru minorități, Vasile Roxin a fost ales de consilier în diferite sectoare din Budapesta. În ultimul ciclu electoral, sub auspiciile Asociației Românilor din Budapesta, a ajuns atât în Autogovernarea Românilor din Capitală, cât și în Autogovernarea pe Țară.

Vasile Roxin a trăit 63 de ani și a fost înmormântat la 9 decembrie, în cimitirul din Micherechi.

Fie-i țărâna ușoară!

Pe scurt...

MICHERECHI

Duminică, 23 decembrie, după Sfânta Liturhie săvârșită în biserica ortodoxă din Micherechi, credincioșii vor avea ocazia să asculte un program de colinde interpretate de membrii „Oastei Domnului” din localitate. În aceeași zi de la ora 17.00, la Adunarea Oastei Domnului va avea loc un program cu colinde de Crăciun.

ALETEA

Asociația Păstrătorilor de Tradiții din Aletea vor colinda în Ajunul Crăciunului pe la casele românilor, împreună cu colindătorii din Făget.

JULA

Clubul pensionarilor români din Jula se vor întâlni din nou pe 14 decembrie, la sediul AȚRU, pentru a sărbători Crăciunul.

CHITIGHAZ

Școala de artă Kaláris, filiala Chitighaz, a organizat pe 8 decembrie un bal de binefacere în sprijinul elevilor dansatori. Balul a avut loc la Căminul Cultural din localitate. Programul balului a început cu o suită de dansuri, prezentată de dansatorii chitighăzeni de la școala de artă. Din fondurile care s-au adunat la bal se vor realiza noi costume pentru dansatori.

MACĂU

Copiii care participă la cursurile de limba română de la Macău au primit la sfârșitul săptămânii trecute daruri de la Moș Nicolae. Cadourile au fost cumpărate de autogovernarea românească din oraș.

MICHERECHI

Ca în fiecare an, înainte de marele praznic al Nașterii Domnului, părintele paroh Ioan Bun de la biserica ortodoxă din Micherechi, va face pe 19 decembrie, o Sf. Liturghie specială, la care vor fi împărtășiți toți copiii ortodocși de la grădinița și școala generală din localitate.

JULA

Minoritățile din acest oraș vor fi sărbătorite pe 18 decembrie, marți, la Castelul din Vareu (Gyulavári), unde în cadrul unui program festiv cultural se vor prezenta toate minoritățile conlocuitoare în acest oraș.

Credință și identitate prin prisma pastorului român

De vorbă cu Dumitru Rus din Chitighaz

Săptămâna trecută, cititorii noștri au făcut cunoștință cu viața pastorului în pensie Dumitru Rus, care a slujit ca pastor la Chitighaz, Cenadul Unguresc și Micherechi timp de 60 de ani. În a doua parte a interviului vă prezentăm activitatea pastorului Rus în mijlocul acestor adunări baptiste, discutând aici despre viitorul nu prea optimist al păstrării identității românești în comunitatea noastră.

– Dumneavoastră ați fost pastor în toate bisericile baptiste românești din Ungaria. Cum vedeți aceste biserici?

– Bisericele românești sunt asemănătoare bisericilor de la sate. Tineretul se duce la oraș și sunt tot mai multe locuri goale în adunări. Dar asta este la fel și în adunările ungurești. Adunările românești, Cenadul, Micherechiul și Chitighazul vorbesc în trei feluri românește. Sacoul se numește „hodriță” la Cenad, „labriu” la Micherechi și „mițăla” la Chitighaz. Așa că în aceste sate a trebuit să cunosc limbajul fiecăreia. 40 de ani am stat la Micherechi, copilăria am petrecut-o la Cenad, astăzi trăiesc la Chitighaz, așa că cunosc foarte bine aceste biserici. Totdeauna știu unde și cine a murit și cine mai trăiește din cei bătrâni.

– Din păcate, la Chitighaz și la Cenad doar rar se mai predică românește. Credeți că e bine așa?

– Eu am tras de vreme. Când Ioan Hodojo de la Micherechi a fost la teologie eu am avut grijă să nu vină păstor ungar la biserică. Pe timpul acela nu a putut veni păstor din România. După păstorul Hodojo a venit Daniel Burtic și apoi Teofil Tripo. Dintre păstorii din Ungaria numai Ionică Hodojo mai știe amândouă limbile. Am tras de vreme și la Chitighaz, dar de când eu sunt în pensie, am avut doi păstori unguri. Eu am fost lângă ei, pentru că la mormântări eu am predicat românește.

– La Chitighaz mulți credincioși ar dori să fie cu mult mai multe servicii în limba română. Se poate rezolva această problemă?

– Aici așa stă treaba că nepoții nu mai știu românește și bunicii se străduiesc să vorbească cu ei ungurește, nu invers. Asta

înseamnă că ne „topim” cu totul, pentru că familiile mixte se duc spre limba țării. Dar nici în familiile românești copiii nu mai știu românește.

– Credeți că nu se mai poate opri asimilarea?

– Nu, nu se mai poate opri...

– Există păreri care spun că ar fi mai bine să se despart adunarea în două, una ungurească și cealaltă românească. S-ar putea?

– Nu, pentru că familiile nu se despart. Bătrânii nu se despart de nepoții lor. La Chitighaz, când încă oamenii umblau pe jos, a existat o biserică și în „satul nou”. Când au apărut mașinile, oamenii au venit în sat la adunare, și cealaltă s-a desființat. Adunările de la sat încet-încet se desființează, pentru că credincioșii nu sunt în stare să le întrețină.

– Dumneavoastră sunteți mulțumiți cu starea aceasta?

– Nu, deloc. Dar nu avem ce face.

– Aici nu s-ar putea aduce păstor român ca la Micherechi?

– Cred că și la Micherechi nu peste mult timp va fi la fel ca și la Chitighaz. Iată că Biserica Pentecostală nr. 1 din Micherechi are păstor ungar. Nepoții cântă deja cântări ungurești și acolo.

– Care biserică stă mai aproape sufletește de dvs.?

– Când am umblat la toate trei bisericile, am fost cu gândul că acolo să mă îngroape unde voi muri. Acuma am mai puțină legătură cu Micherechiul. Sunt mai mult la Chitighaz și la Cenad. Domnul Isus s-a plâns în Nazaret că profetul nu-i onorat în țara lui. Eu așa văd că cenădanii tot mai țin la mine și mă iubesc. Din 1949 predic la Cenad.

– Păstoriți și predicați de aproape 60 de ani. Nu re-

gretați că ați ales această cale și nu ați făcut avere din păstorie oilor?

– Nu. Eu nu am făcut planuri toată viața mea, doar pentru ziua respectivă. Așa că nu mi s-au nimerit planurile. Eu m-am făcut treaba toată viața mea. În ce privește teologia mea, Apostolul Pavel stă cel mai aproape de mine dintre apostoli. Pavel a adus Evanghelia în Europa. Din Noul Testament îl am ca exemplu pe Pavel, iar din Vechiul Testament am două părți preferate, Psalmul 90 și Psalmul 92. Psalmul 90:10 spune că „Anii vieții noastre se ridică la șaptezeci de ani, iar pentru cei mai tari la optzeci de ani...”. Numai că și cel care a scris acest Psalm a trăit 120 de ani. După cum apare în buletin „data limită” și „fără limită”, așa-i pentru mine acest Psalm, pentru că acolo scrie că limita este 80 de ani. Iar Psalmul 92:13,14 este fără vârstă limită: „Cei sădiți în Casa Domnului înverzesc în curțile Dumnezeului nostru. Ei aduc roade și la bătrânețe, sunt plini de suc și verzi...”

Dumnezeu este acela care a scurtat viața aceasta și este numărată cu ani, dar după înviere e veșnică. Oamenii socotesc viața după lungime, însă Dumnezeu o socotește după calitate. Biblia spune că „ai fost cântărit și ai fost găsit ușor”. În Psalmul 39:4, Biblia spune: „Doamne, spune-mi care este sfârșitul vieții mele, care este măsura zilelor mele, ca să știu cât de trecător sunt.” În Noul Testament Pavel spune că „până suntem în trup suntem departe de Domnul”. Până suntem în acest trup trăim prin credință, iar dacă dezbrăcăm trupul acesta vom fi prin vedere.

– În aceste șase decenii de când ați ieșit de la teologie, câți oameni ați botezat?

– Nu știu, nu mi-am notat niciodată. Unii își fac statistică despre cei botezați. Dar eu cred că nu e sigur că cei pe care i-am botezat s-au pocăit la predicile mele. Scriptura scrie că „unul seamănă și altul adună snopii”.

– Sunteți mulțumiți cu activitatea pe care Dumnezeu v-a încredințat-o?

– Nu am ce să regret. În fiecare zi am stat la dispoziția fiecăruia. Celui care a fost interesat i-am dat răspunsuri din Biblie, cel care n-a fost interesat nu l-am forțat. Acum ascult predici la radio și citesc până nu mi se obosesc ochii, pentru că setea de carte nu mi s-a potolit. Numai că nu mai am răbdare să citesc cuvânt cu cuvânt, doar trec cu repezeală peste text să văd unde ține scriitorul cu cuprinsul. Am și un mesaj pentru bisericile mele, pentru că băncile sunt tot mai goale, iar predicatorii ar trebui să fie mai cu iscusință. Cu trecerea timpului vom afla tot mai puțină credință între oameni. Dar eu spun că cel ce are dar, să-l folosească, să nu aștepte trezirea spirituală prin predicatorii mari. Îndemnul meu pentru biserici ar fi versetul din 1 Cor. 7:7: „Eu aș vrea ca toți oamenii să fie ca mine; dar fiecare are de la Dumnezeu darul lui: unul într-un fel, altul într-altul”. Iar eu am fost ales să fiu păstorul sufletesc al oamenilor.

Rita Păcaș

C U G E T Ă R I

❖ Împărăția veșnică și nevăzută a lui Dumnezeu coboară în realitatea concretă de zi cu zi doar dacă printre noi se găsește cineva gata să accepte ca voia lui Dumnezeu să se facă în viața lui cu orice preț.

❖ Nu lăsa ca binecuvântarea sau blestemul să fie motivația ta de a asculta de Dumnezeu, căci fuga de blesteme naște farisei iar fuga după binecuvântare naște idolatri.

Sărbătoarea hramului în Catedrala Sf. Nicolae din Jula

Cunoscut și sub numele de Sânt' Nicoară, Sfântul Nicolae este cel mai popular sfânt în Ardeal. În această lună, în ziua șasea, biserica ortodoxă îl pomeneste pe Sfântul Nicolae, arhiepiscopul Mirei Lichiei, făcătorul de minuni.

Cel între sfinți Părintele nostru Nicolae a trăit pe vremea împăraților Dioclețian și Maximian. Mai întâi a strălucit prin viețuire călugărească; iar pentru viața lui îmbunătățită a fost făcut arhieru. Dar pentru că sfântul propovăduia cu îndrăzneală credința în Hristos a fost prins de mai-marii cetății, a fost bătut și chinuit, apoi aruncat în temniță, împreună cu alți creștini. Când marele și

tăierea de sabie și scăpând de la moarte. Multora le-a dat tămăduiri: orbilor, vedere; șchiopilor, umblare; surzilor, auz; mușilor, grai. Pe mulți, din cei ce pătimeau în sărăcia cea mai mare, i-a îmbogățit, iar celor flămânzi le-a dat hrană. Și la toată nevoia, s-a arătat gata ajutor, apărător cald, grabnic folositor și sprijinitor; iar acum, de-asemenea, ajută pe cei ce-l cheamă și din primejdii îi izbăvește. Ale cărui minuni precum este cu neputință a le număra, tot așa cu anevoie este a le descrie. Pe acest mare făcător de minuni îl știe Răsăritul și Apusul, și toți creștinii cunosc nenumăratele lui minuni.

Pe 6 decembrie, de Sfântul Nicolae, sute de mii de români își serbează numele, și o mulțime de biserici își sărbătoresc hramul. Această zi însemnată este o sărbătoare și pentru românii din Ungaria, când străvechea Catedrală Sfântul Nicolae din Jula își sărbătorește hramul și când atât românii din Jula cât și cei din satele românești din împrejurimi se adună să se roage împreună. La sărbătoarea hramului Catedralei din Jula este deja o tradiție ca copiii de la grădiniță, școala și liceul românesc să participe la Sfânta Liturghie, biserica dovedindu-se de fiecare dată neîncăpătoare.

Joi, 6 decembrie, la fel ca în fiecare an, copiii au fost așteptați la biserică de un

brad imens, frumos împodobit, anul acesta fiind adus special pentru această sărbătoare din Munții Apuseni, de Ambasada României de la Budapesta. Sfânta Liturghie arhierască a fost săvârșită de Prea Sfinția Sa Episcopul Siluan, înconjurat aproape de toți preoții Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria. Răspunsurile la Sfânta Liturghie au fost date de un grup de măicuțe de la Mănăstirea Florești, județul Cluj. La Sfânta Liturghie au onorat cu prezența Ireny Comaroschi, ambasadoarea României la Budapesta, Constantin Iuliu Aron, consul general al României la Seghedin însoțit de soția sa, doamna Dorina Aron, Ioan Fodoreanu, consul general al României la Jula și consulii Maria Teodora Pop și Radu Florea din Seghedin. La sfânta slujbă, Prea Sfințitul Episcop a cuminecat toți copiii ortodocși prezenți, care nu au împlinit încă șapte ani. La sfârșitul Sfintei Liturghii s-a binecuvântat coliva, care a fost mai apoi împărțită copiilor și credincioșilor. Și pentru că obiceiul venirii lui Moș Nicolae este foarte vechi la români și este printre cele mai importante sărbători ale anului, în special pentru cei mici, copiii români de la grădinița din Jula și cei de la școala generală au pregătit o mică serbare pentru Moșul, după care așa cum se obișnuiește în fiecare an, au fost răsplătiți cu Moși din ciocolată.

A.L.B.

binecredinciosul împărat Constantin a ajuns, cu voia lui Dumnezeu, împărat al romanilor, au fost eliberați din legături toți cei închiși și, odată cu aceștia, și Sfântul Nicolae, care s-a dus în Mira. Nu după multă vreme a fost adunat, de marele Constantin, cel dintâi sinod de la Niceea, la care a luat parte și minunatul Nicolae.

Multe, mari și preaslăvite minuni a făcut Sfântul Nicolae, acest mare plăcut al lui Dumnezeu, pe uscat și pe mare, ajutând celor ce erau în primejdii, izbăvind de înecare și scoțându-i din adâncul mării la uscat; răpindu-i din robie și aducându-i la casele lor; izbăvind din legături și din temnițe, apărând de

GHID INTERNET

Internetul... mobil

Una dintre cele mai interesante direcții de dezvoltare a utilizării Internetului e aceea a conectării mobile, cu ajutorul PDA-urilor și a telefoanelor mobile. Comunicațiile fără cablu se dezvoltă cu rapiditate și deja pot oferi câteva servicii uimitoare care pe viitor vor fi mult mai accesibile.

PDA-urile

PDA-urile (Personal Digital Assistants) au fost populare câțiva ani sub forma agendelor digitale. Unele se pot conecta la laptopuri sau computere obișnuite și pot transfera fișiere, ceea ce face posibilă munca în cursul unei deplasări. Unele PDA-uri sunt gândite să lucreze în cooperare cu telefoanele mobile și au încorporată o tastatură minusculă și un ecran cu cristale lichide. Altele nu au tastatură, dar poți folosi un stilou special numit „stylus” pentru a introduce date prin intermediul unui ecran senzitiv.

Multe PDA-uri se pot conecta la Internet prin intermediul unui modem fără cablu. Ele au ecrane cu cristal lichid sau ecrane color și pot rula variante adaptate de aplicații pentru PC.

Mărimea contează

Pentru ca PDA-urile să rămână mici și ușoare, producătorii de software au scris și programe care să poată fi rulate fără a fi nevoie de multă energie sau de un ecran larg. Astfel, pentru a naviga pe Internet, PDA-urile folosesc un browser special denumit „microbrowser” care poate arăta o pagină web pe un ecran mult mai mic decât ecranul unui PC. În locul unei bare de navigare obișnuite, care ocupă mult spațiu, navigarea se realizează cu butoane „back” și „forward” de pe carcasa PDA-ului.

Conexiunile fără cablu

Mai multe companii de telecomunicații lucrează împreună pentru dezvoltarea unor conexiuni fără cablu (adică prin unde radio) între computere și alte aparate. Cele mai populare forme ale acestei tehnologii sunt Wi-Fi și Bluetooth. Acestea sunt încorporate în computere, PDA-uri și telefoane mobile, ușurând comunicarea dintre dispozitive indiferent de poziția ta. Mai mult, diversele dispozitive vor fi în stare să se conecteze unul la celălalt în mod automat.

Cei 7 ani
de acasă

Scrisori oficiale

Scrisorile oficiale sunt cele pe care le adresăm unor instituții (Primărie, Bibliotecă, Club sportiv, firme etc.) sau conducătorilor (directorilor) acestor instituții.

În general, scrisorile oficiale îmbracă forma unor cereri.

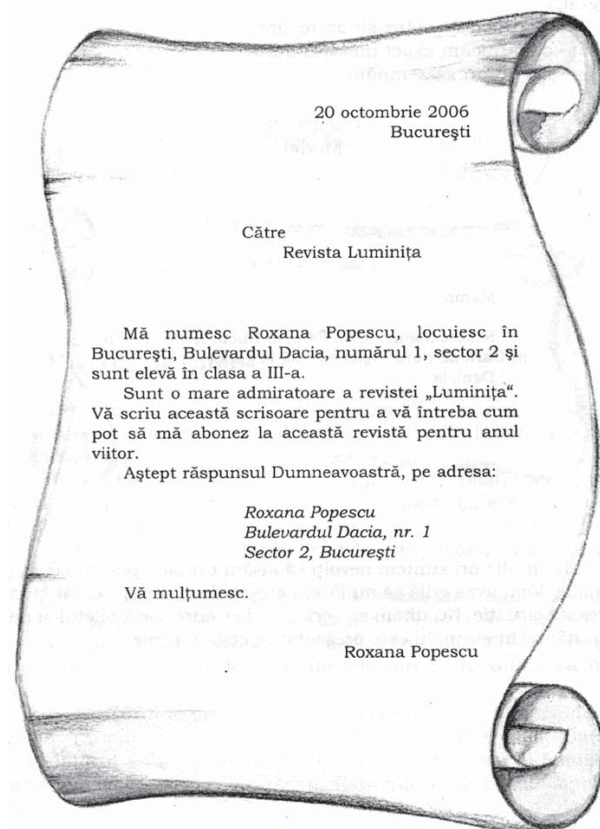
Când scriem o cerere, trebuie să respectăm următoarele reguli:

⇒ Formula de adresare o scriem lăsând un spațiu alb mai mare decât în cazul scrisorilor neoficiale. Acest spațiu alb se lasă pentru ca persoana care analizează cererea să scrie aici rezoluția (aprobarea sau respingerea acesteia).

⇒ Dacă ne adresăm unei anumite persoane dintr-o instituție, formula de adresare va fi, spre exemplu:

„Stimată Doamnă Directoare”,
„Stimate Domnule Primar”,

Deci, după „Stimată Doamnă” sau „Stimate Domnule” scriem funcția persoanei

Scrisoare către o instituție

⇒ Dacă ne adresăm instituției, vom scrie:

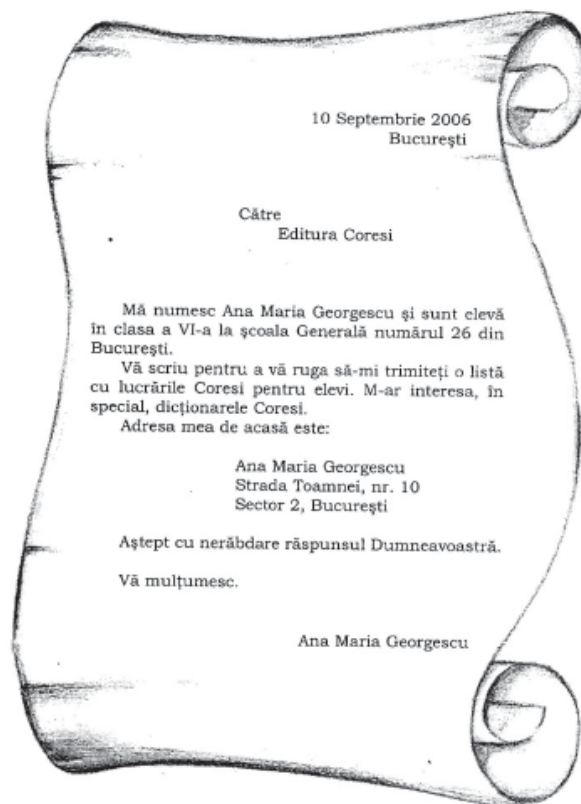
„Către...”

De exemplu:

„Către Editura Coresi”

„Către Revista Luminița”

„Către Clubul Sportiv Dinamo”

Scrisoare către o publicație

După formula de adresare lăsăm un spațiu alb de două degete și cererea o scriem astfel:

⇒ mai întâi spunem cine suntem (nume, prenume, adresă);

⇒ după aceste date obligatoriu scriem „vă rog”;

⇒ după „vă rog” spunem ce dorim, aducând argumente în favoarea cererii noastre;

⇒ în încheiere folosim o formulă de mulțumire, după care lăsăm un spațiu alb de două degete;

⇒ scriem data în partea stângă și semnăm în partea dreaptă;

⇒ în partea de jos a paginii scriem cui adresăm cererea.

Câteva exemple de scrisori oficiale sunt prezentate în acest text și anume: *scrisoare către o publicație și către o instituție*

Cadou de la Moș Nicolae

Cizmulițele curate au fost așezate, una lângă alta, pe coridorul grădiniței din Micherechi în ziua de 6 decembrie. Toți copiii l-au așteptat cu drag pe Moș Nicolae. Un bătrân cu barbă albă, care sosește în fiecare an la copii pentru a aduce daruri tuturor celor buni și cuminți. Joia trecută, la fel ca în anii trecuți, Moș Nicolae a ajuns și la grădinița din Micherechi. Copiii s-au pregătit din timp pentru acest moment. Sub îndrumarea doamne-

lor educatoare au ascultat povești, au învățat cântece și poezii. Cei aproape 100 de copii, care frecventează grădinița, l-au întâmpinat pe Moș Nicolae, prietenul lor, cu emoție și bucurie în sala de educație fizică a grădiniței. După sosirea lui Moș Nicolae, copiii au cântat împreună și l-au invitat pe moșul să fie alături de ei. După program, Moșul a împărțit darurile celor mici, pe care le-a lăsat în încălțămintele lor.

A.C.Cz.

„Moșul” știe să vorbească și românește

„Să fac rolul acesta este o mare bucurie pentru inima mea” – este ideea cu care a pornit la drum Moș Nicolae, cel mai bun prieten al copiilor ascultători. El are grijă de orice membru al familiei, dar se ocupă mai ales de cei mai mici, să primească de la El mult doritele cadouri, jucării, păpuși și bomboane. La 7 decembrie a vizitat copiii de la grădinița și de la școala românească din Julia, și le-a împărțit multe-multe cadouri. Noi l-am întrebat pe Moșul, unde va mai face surprize pentru copii în aceste zile.

– Am început la Aletea, pe 30 noiembrie. Astăzi după-masă mă duc la elevii de la școala generală nr. 1, ieri am fost la grădinița Mágocsi, la școala Dürer și la grădinițele din Aletea.

– Cum vă întâmpină copiii?

– Copiii îl așteaptă cu mare bucurie pe Moș Nicolae și mă bucur că pot să joc rolul acesta. Din anul 2001 duc daruri pentru copii. În anul acela m-am prezentat la un concurs de frumusețe de Moș Nicolae, unde am obținut locul al doilea pe țară, în anul 2002 am primit premiul special, iar în anul 2003 am câștigat premiul publicului, ceea ce înseamnă foarte mult pentru mine.

– Necesită pregătiri în întâlnirile cu copiii?

– Eu am scris o poezioară, adică eu am creat aceasta, pentru concursul de frumusețe de la Nyíregyháza. Așa am observat că ochii copiilor strălucesc auzind aceste rânduri. Totdeauna îi salut cu această poezie, și apoi urmează programul lor.

– Și Moș Nicolae a fost copil. Cum vă amintiți de acele clipe de întâlnire cu Moșul din copilăria Dumneavoastră?

– Când eram copil mic, am crezut că mătușa mea vine pe la noi în ziua de 6 decembrie. Și când i-am zis mătușei că „tu ești Moșul, mătușe”, a luat o nua și m-a bătut bine. Până astăzi nu știu cine a fost Moș Nicolae...

– Cât timp faceți acest rol?

– Sunt foarte bucuros când vine iarna, fiindcă

aproape două săptămâni sunt între copii. Dacă mă duc acasă la copii, atunci părinții se pregătesc la fel ca pentru praznic. Este o zi frumoasă pentru copii.

– Cum sunteți primiți de generația mai în vârstă?

– Am fost la Aletea, la bace Gheorghe Nan ca Moș Nicolae când a fost de 100 de ani. (Menționez că bace Gheorghe la Crăciun împlinește 102 de ani.) A fost foarte bucurios pentru această surpriză pentru că la el nu l-a întâlnit niciodată pe Moș Nicolae.

– Numai pe la școli și grădinițe umblați cu sacul plin?

– Am fost la Cărmăș (Almáskamarás – n.n.), printre bătrâni, mă duc la primării și dacă mă întâlnesc pe stradă cu copil, bunică sau tată, mamă atunci le dau și lor câte o bomboană.

– Vă doresc multă sănătate, pentru ca la anul să vă puteți bucura din nou de întâlnirea cu copiii, fiindcă fiecare zâmbet sincer pe care îl primim de la copii în dar ne ajută să mergem mai departe.

A.C.Cz.

Advent în Capitală

La fel ca în fiecare sfârșit de an, Biroul „Millenium” din Budapesta organizează excursii pentru elevii școlilor generale. Specialiștii acestei instituții au ca scop să facă tot posibilul ca cât mai mulți școlari din Ungaria să cunoască instituțiile, muzeele naționale din Budapesta. Programul intitulat „În Advent la Budapesta” prilejuiește pentru 1500 de școlari din Ungaria o ex-

cursie de o zi în capitala Ungariei. Datorită acestei inițieri, 42 de elevi ai școlii generale din Micherechi au avut posibilitatea de a pleca în excursie la „Palatul Minunilor” și la „Casa Viitorului” din Budapesta. Călătoria elevilor din clasa a cincea și a șasea s-a făcut cu trenul, în mod gratuit, mulțumită campaniei Asociației a Căilor Ferate Maghiare. A.C.Cz.

Moș Nicolae și mămăliga

Comunitatea românească din orașul Seghedin l-a sărbătorit pe Sfântul Nicolae în seara de 7 decembrie. La întâlnirea desfășurată într-un cadru destins au participat peste 50 de români, printre care s-au numărat și membrii misiunii diplomatice a României la Budapesta și Seghedin, respectiv familii de români din localitățile învecinate ale orașului de pe Tisa. Cei întruniți au fost salutați de *dr. Gheorghe Petrușan*, președintele Autoconducerii Românilor din Seghedin, care și-a exprimat bucuria că această sărbătoare de iarnă îi adună la un loc în fiecare an pe românii din Seghedin. *Ireny Comaroschi*, ambasadoarea României la Budapesta a adresat și ea un cuvânt de

salut și urări de anul nou celor prezenți. La serată a avut loc și un mic program

cultural, cu poezii de Moș Crăciun, iar două fete de la școala de muzică au interpretat la flaut cântece de Crăciun. Sala restaurantului „Aranyhal”, unde a avut loc recepția, s-a dovedit neîncăpătoare, unde bineînțeles nu a putut lipsi nici tradiționala mămăligă, gătită și de această dată de *Petru Cîmpian*. Fostul șef al Redacției românești a Radiodifuziunii Maghiare (ieșit recent la pensie) și de această dată a oferit un meniu delicat pentru românii din Seghedin.

A.L.B.

Cu colindul la Covăsânt

Duminică, 9 decembrie, în organizarea Primăriei, a Consiliului local și a Bisericii ortodoxe din Covăsânt a avut loc cea de-a a III-a ediție a festivalului „Colinde de Crăciun”. Con-

certul s-a desfășurat la Casa de Cultură din localitate. La festival, pe lângă corurile din Covăsânt și fanfarele reunite ale bisericilor baptiste și adventiste din Covăsânt, au participat

și Grupul de colindători din Coștei (Serbia), Quartetul Sebiș, Orchestra „Rapsodii Zărandului”, soții *Florentina și Petre Giurgi* din Maramureș și corul „Pro Musica” din Jula. A.L.B.

APEL Fotografia, moștenire de familie

Istoria unei comunități în imagini. În albumul fiecărei familii românești există fotografii cu copii, cu familii, cu cătane, cu lucrările de pe câmp, cu minunatele noastre dansuri populare etc. Toate acestea fac parte din patrimoniul cultural material al românilor din Ungaria, un patrimoniu care stă ascuns.

Muzeul Erkel Ferenc din Jula și Editura Noi lansează un apel în rândul românilor din Ungaria de a contribui la îmbogățirea colecției de fotografii vechi despre comunitatea românească din această țară, de a scoate la lumină aceste valori.

Așteptăm să ne trimiteți fotografiile pe adresa Editurii Noi (Jula, strada Gh. Doja nr. 8), cu toate informațiile pe care le aveți despre aceste poze. Ele vor fi scanate, introduse într-o bază de date, după care se vor înapoia.

Cele mai interesante fotografii vor fi publicate în săptămânalul „Foaia românească”, cu toate informațiile legate de familia de la care provine. Se planuiește, ca din materialul adunat să se realizeze o expoziție, la care să fie invitați toți cei care au contribuit la scoaterea la lumină a acestor valori ale naționalității române din Ungaria.

Fotodocumentar

Dansatorul Ioan Ruja
(Fotografie din arhiva profesorului pensionar)

leșirea din labirintul diabolic al Securității

(Urmare din pag. a 4-a)

Mijloacele de teroare utilizate de stat au urmărit menținerea fricii în stare difuză, manipularea populației în această stare s-a dovedit atât de eficientă, încât a creat percepția unei puteri malefice a Securității.

Temele de cercetare ale dnei dr. Smaranda Vultur au fost mai ales colectivizarea, dislocările și deportările, dar și propriul dosar de urmărire intentat pentru „manifestări ostile față de realitățile din țara noastră”.

Din perspectiva acestor cercetări, a precizat: „dacă citești dosarele de urmărire informativă individuale sau de problemă și parcurgi notele informatorilor sau rapoartele ofițerilor, dincolo de această lume născută din puterea limbajului ideologic de a redefini realitatea și a interveni în ea, iese la suprafață lumea trăită, așa cum trebuie să fi fost ea, cu amănuntul de viață cotidiană care transpare dincolo de formulele stereotipe și incriminații.”

minatoare, cu viețile care trec, se distrug sau se distorsionează cu sentimentele și iluziile care se nasc sau dispar, cu o tipologie umană care nu se suprapune exact peste cea definibilă prin „surse” (informatori, colaboratori), „obiective” (persoana urmărită) și ofițeri de diferite grade, care îndeplinesc „diverse roluri”

Din studiul prezentat am putut afla că după eliminarea elitei politice, s-au întocmit tabele cu „801 elemente care sunt rudele foștilor miniștri, deputați, senatori, prefecți, pretori și primari de orașe” pentru care s-a propus fixarea domiciliului obligatoriu în centre neaglomerate și ținerea sub supraveghere informativă. Motivația era că „prin poziția lor de clasă și activitatea lor din trecut pot fi oricând folosiți de dușman”. Izolarea „dușmanului” are un rol preventiv, iar calitatea de dușman e atribuită pe baza faptului că persoana în cauză „a trăit permanent în jurul elementelor reacționare” sau

pentru că menține legătura cu „elemente compromise din regiune” sau cu „elemente chiabure și deblocate” sau exercită o influență bazată pe prestigiu personal asupra anturajului mai apropiat sau extins. Persoana vizată de securitate declanșează un efect de „contaminare” în cadrul res-trâns al familiei, dar și în câmpul mai larg de prieteni sau persoane frecventate.

Aceeași optică de extindere a vinei prin contaminare se reflectă și în supravegherea corespondenței celui devenit „obiectiv”. Securitatea întocmea note biografice ale celor cărora se adresa „obiectivul”, note care includeau și relațiile lor cu anturajul: vecini, prieteni, cunoscuți, persoane care îi frecventează în mod curent.

În 1964, când se deschid acțiuni de luare în evidență ca suspecti a celor care sunt „foști exploataitori”, se precizează că „în cazul în care au decedat, au plecat din țară sau sunt depășite de vârstă, se vor lua măsuri pentru identificarea fiilor acestora și încadrarea lor informativă”. Vina inventată capătă deci, cum am spune noi, drept de moștenire.

Dr. Smaranda Vultur a remarcat că în optica securității vina era cumulată: pedeapsa indusă pentru o vină inițială definită în termeni ideologici, devine motivația pentru o nouă formă de penalizare. E logica în virtutea căreia cineva considerat chiabur e deportat și apoi pus sub supraveghere pentru că a fost deportat și că a fost chiabur: „de aici încolo tot ce spune și face va fi citit și interpretat în logica ca-

litații sale de dușman dovedit printr-un trecut de care nu mai poate fi absolvit, oricât de mult ar fi avut de suferit de pe urma lui." Prezentul celui în cauză „trebuie ținut sub control", iar viitorul aproape că nu mai există, doar dacă victima nu poate fi recrutată. În acest caz, recompensa poate fi chiar ștergerea acestui trecut.

Absurditatea acestui sistem se poate exemplifica și prin cazul unui țăran din Vișeu de Jos, luat în evidență în 1962, pentru că între anii 1930–1934 a fost membru PNȚ și e urmărit până la moarte (fiind scos din evidență la câteva luni de la decesul său). Chiar mai mult: cu toate că informatorul semnalase plutonierului „că cel în cauză, este bătrân și nu vede, șade mai mult acolo pe vale, la 5 km de comună, nu îl caută nimeni și nici nu-i dă nimeni nici o importanță”, cu toate acestea i se trasează sarcina de a vedea „ce legături are, cu cine anume, dacă are legături cu persoane străine”.

La întrebarea incitantă: *cine ne sunt turnătorii?* am putut afla că ei făceau parte din anturaj: „erau preferați cei care făceau parte din anturajul cel mai apropiat, oameni cu care ai relații constante, colegi de serviciu, alții cu care intri în legătură vrând nevrând, prin relații profesionale sau oameni cu care intri în legătură în mod fortuit, toți greu de deconspirat tocmai datorită naturii acestor relații”.

Agenți sau „elemente pretabile pentru recrutare” sunt căutate și printre locatarii cu care „obiectivul” împarte același imobil sau

adresă, relațiile cu locatarii fiind motiv de informare din partea diverselor surse. Spre uimirea auditoriului, informatori au fost recrutați și printre elevi și studenți.

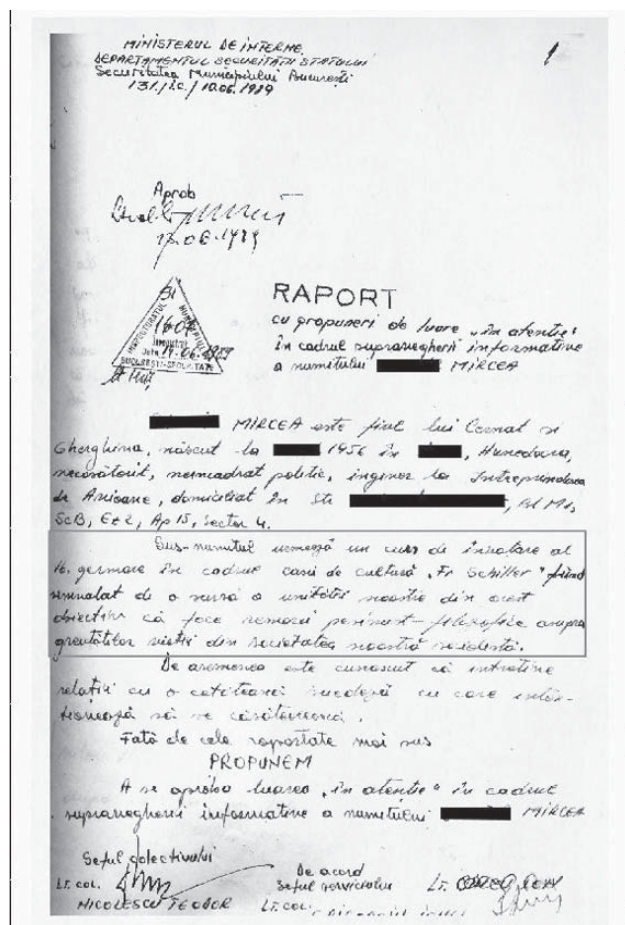
Într-un anturaj format din victime, cooptarea unora dintre ele ca informatori, în baza exploatării vinei pentru care fuseseră deja pedepsiți prin deportare sau în urma unor acțiuni de șantaj, reprezintă o formă de multiplicare a pedepsei și de pervertire a conștiințelor. Dr. Smaranda Vultur a precizat că „scopul era acela de a distruge orice potențial de solidarizare a victimelor în fața persecutorilor”. La scara întregii societăți, această politică vizează în cele din urmă destrămarea oricăror tipuri de legături, lovind în chiar temelia existenței sociale.

Se naște de aici o lume în care trădarea, frica, lipsa de încredere, suspiciunea și alienarea înlocuiesc virtuțile care fac posibilă buna conviețuire socială. O lume în care e foarte greu de trăit.

Departa de a epuiza acest subiect în cele aproape 700 de pagini ale Raportului final al Comisiei Prezidențiale sau în prelegerile susținute de cele două experte în această comisie cu atât mai puțin între rândurile acestui articol, putem concluziona că prin legea Liberului Acces la Informația Publică din 2001, s-a redat românilor un trecut pe care

aveau dreptul să-l cunoască așa cum a fost în realitate, cu hidoșenia lui pentru a împiedica în viitor reînvierea unui astfel de sistem. Totodată cei care au studiat documente din arhiva securității știu foarte bine că acest labirint nu se va dezvălui niciodată în totalitate, datorită lipsei documentelor care au fost distruse în primele zile ale revoluției din 1989, sau în anii care au urmat până la deconspirarea lor. Singura noastră mângâiere în acest caz, este că am găsit ieșirea din acest labirint diabolic.

Gabriela Enea Elekes

The operative surveillance plan provided against X MIRCEA, engineer: "He attends German language classes at "Friedrich Schiller Cultural Center. We have been informed that he also makes pessimistic philosophical remarks on the hardships of daily life in our socialist society."

Vacața de Crăciun se anunța tristă pentru mine, ca pentru străini. Priveam cărțile

în care trebuia să uit singurătatea, sau farmecul acestor sărbători de distracții și banchete.

Va fi aceeași odaie ce se încălzește cu greu, unde vor trece și aceste zile, la fel sau mai trist ca celelalte.

Ceva, însă, îmi spune că poate va fi altfel, și deși nu dădusem nici o atenție unei

scrisori primită cu câteva zile în urmă, în noaptea aceasta o reluai pentru a o citi din nou.

„Iubit poet, cu multă greutate aflându-vă adresa, vă scriu ca un necunoscut

admirator, care vă roagă să petreceți anul nou la dânsul, în satul C... prin gara M... unde

vă așteaptă o trăsura. De veți veni sau nu, rămâne cum veți crede; eu însă, vă aștept.

Radu.”

A mă deplasa pentru un admirator necunoscut... Din nou stăteam cu ochii în gol,

gândindu-mă să-i răspund, sau să aștept zilele să treacă, pentru a mă decide! Și modestia

rece a odăii mele, că tot mai bine ar fi să mă duc, oricum ar fi. Zilele treceau și zgomotul

particular al sărbătorilor mă întristă și mai mult. Un dor de variație mă lua mereu și

invitația își făcea loc ca o preocupare definită.

Am plecat în ajun, într-un vagon plin de lume. Mă duceam la întâmplare, și chiar

cu o adâncă tristețe. În dosul gării pustii, găsii trăsura și țărâna singur, pe capră, care îmi

spuse răzând, că pe noapte vom intra în sat.

Câmpii înghețate și crânguri goale rămăneau în urmă, și apăsătoare... iar tristețea din

tren mă urmărea mai înainte, fără să mă întreb: de ce am venit pe aici? Stelele apărură, și

o fază de lună arată pustiu înghetă și fantastic.

Frigul se lăsa aspru... Prin satele pustii se auzeau ecouri de colindători puțini, iar

căsuțele acoperite cu trestie dădeau fiori...

Depart, într-un câmp pustiu, trăsura intră pe o alee lungă de copaci goi, și vizitiul

îmi spuse că am ajuns. Ascunsă între copaci, în câmpul înghețat, casa păru izolată cu totul

de sat. O zidire veche cu două etaje, în care primul era stins și nelocuit.

O singură lumină se zărea la odaia de sus, cu un balcon vechi și întristat...

Nici o mișcare de primire. Peste

George Bacovia

Amăgire...

poem în proză

tot tăcere. Amortit de frig, și rămas singur în

sufragerie, singura odaie luminată pe care o văzusem de afară, priveam de lângă sobă

serviciul de masă pentru o singură persoană, și sticlele cu băutură... Așteptam... Părea că

sunt într-o locuință din care cei de acasă pleaseră pentru a scăpa de singurătatea unei

clădiri atât de vechi, cu gratii și ziduri groase. O căldură plăcută, totuși, și aerul antic al acestei clădiri mă familiariză întrucâtva

și așteptam...

O scrisoare deschisă pe masă mă atrase de la sosirea mea... Apropoindu-mă o

citii: „Fii bine venit. Bea pentru un an mai bun. Sunt eu care te-am invitat”. Magda.

Îmi trasei scaunul, și stam trist, privind serviciul singuratic și buteliile, într-o

tăcere care îneca orice surprindere de relațiuni omenești, și care spunea: adu-ți aminte că ești departe și nu mai cerceta nimic...

Stam însă în sufragerie, în tăcânitul monoton al unui ceas vechi, uitat pe un dulap,

bând vinurile alese, în sănătatea acestei necunoscute, care aranjase această amăgire, pe

care în amortirea alcoolului o găseam duioasă, iar zidurile foarte vechi și groase spuneau:

„rămâi la noi”.

Privirile rătăceau în fumul țigărilor, presupunând mulțimea odăilor și din acest etaj,

care dormeau, închise, goale, sau mobilate, în noaptea lor.

Era târziu. Mă plimbam încet și privirile mele se opreau la ferestrele cu gratii

înfipite în zidurile groase, zărind o lună fugară pe un senin cu câmp înghețat.

Pentru a uita și opri spaima ce se lăsa, îmi luai ultima sticlă rămasă, stinsei lampa

de aici, și trecui prin sala largă luminată slab de lună, către odaia de culcare, unde lampa aprinsă mă aștepta.

Căldura, covorul moale și grosimea zidurilor zugrăvite de mult, și aceleași gratii

la ferestrele stinse de un desis de copaci lungi și goi mă izola liniștit pentru a mă crede

într-o locuință visată în care aș fi voit să rămân uitat. Mobila veche cu un parfum de

povești arăta odaia unei femei,

care părea că plutește pe lângă mine, șoptitor, pentru a mă face să zâmbesc.

Lângă pat pe o măsuță, câteva cărți, un caiet gros, o cutie de fondante și țigări

fine, stăteau ca niște tovarășe ale insomniei, aici în această clădire veche, înconjurată de

copaci vâjâitori sub palida lună. Pentru a nu plânge în această vrajă, pe care o suportam dureros, băui ultima sticlă

ce o adusesem, luând și din fondantele deschise. M-am culcat târziu; stând între perne,

luai caietul pentru a citi impresiuni, scrise de aceeași mână ce-mi scrisese scrisorile ce le promisem, gândindu-mă trist la această fantezie, – de a veni pentru anul nou într-o

locuință atât de veche și aproape pustie, ascultând șoapte duioase pentru a nu mă simți amăgit.

Caietul se deschise la o foaie îndoită, unde câteva rânduri veneau ca o explicație:

„nu mi-a plăcut să amăgesc pe nimeni, găsim acest lucru nesperos, și mai totdeauna cu urmări triste. Aș dori ca această nebulă a mea să-ți rămână indiferentă. Mi s-a părut

viața în ultimul timp, atât de sever serioasă, încât doream o amintire în aceste ziduri

vechi, pe care, după plecarea dumitale, voi simți-o fără a ști nimeni, – până atunci, când

felul meu de a fi îmi va dicta să vă cunosc personal, sau nu. Te rog iartă această amăgire.

Sărbătorile le voi petrece cu familia în orașul din care ai plecat, și ne vom întoarce

ce aici pe la mijlocul lunii.

Încă o dată, te rog să ierți singurătatea și neexplicarea în care îmi place să mă

afund, visând la atâtea la câte au fost...

Scrie-mi ceva în acest caiet... M”. În vagul unor tăceri adormii în vâjâitul stușiului de copaci, ce înconjura ca un

crâng această casă depărtată. M-am trezit târziu. Un soare

clar lumina odaia parfumată și caldă, iar zarea se

întindea la ferestrele vechi cu întinderi de câmpii înghețate și zboruri de păsări iernatice.

Spălându-mă, mă trezii, și mă simțeam întrucâtva mai lămurit de situația mea; mă

gândeam că a doua zi trebuia

să plec, ducând cu mine o nouă melancolie, pentru nu știu

câtă vreme. Vroiam să văd această casă din depărtare, din parcul ei sălbatic, înainte de a

pleca și coborâi ușor scara lată și veche, pe unde venisem.

Trăgând un drug de la ușa uscată, din sala de piatră ieșii pe niște trepte vechi și

înverzite, privind alea nesfârșită și goală, ce mă umplu de o melancolie amară, fără a

putea să înaintez. Reintrai în vechia clădire, cu ecoul ei de pustiu care, totuși, părea mai

puțin întristătoare, cu violetul fumuriu din fundul parcului sălbatic.

Rătăceam neauzit printre sălile tăcute...

Pustiul acesta explica sufletul necunoscutei mele, care se decisese de a mă avea

aici, desigur, după multe zile și nopți de singurătate gândită...

Masa și vinurile alese urmau cu o varietate deosebită. O cameră pe care o zării

întredeschisă, licărea de butelii... Nopți de visare, în care uitam orașul, spre care trebuia

să plec pentru totdeauna. În ultima noapte recitii rândurile ei din caiet și voiam să-i scriu,

după cum mă ruga, terminând scrisoarea.

Beam vinul cu fondanta pe care o luasem, și aprinsei o țigară fină din cele lăsate

de ea. Putui să scriu câteva rânduri cu o mână tremurătoare: „Buteliile de vin, consumate

de mine, iubită necunoscută, vor spune că ai amăgit un bețiv. Poate că vei uita că am

petrecut un an nou într-o clădire veche și fantastică, care m-a putut găzdui atât de puțin

pentru a mă reda mai învins în zgomotul orașului, ce va pătrunde în odăița închiriată ce se

încălzește atât de greu... Un plâns supărător vei auzi în această cameră după plecarea

mea, și nu cred că voi ai astfel de amintire... după cum și eu voi duce cu mine un duios

ecou, care nu știu de este ecoul glasului tău. Un cuvânt fantastic... adio. Va plânge acest

cuvânt în parcul sălbatic, la ferestrele vechi, cu gratiile lor de fier, după cum mi-a plâns și

mie în ultima noapte de amăgire, în aceste ziduri groase, pe care părăsindu-le nu știu cum

le voi privi, ca să nu plâng. B.”

Sunt mulți ani, și palate vechi, și case vechi stau uitate în depărtări de sate... și

câte alte ziduri din zilele noastre, nu vor deveni odată atât de fantastice...

Din ciclul „Bucăți de noapte”

„Domnul Lăzărescu” a murit pentru a doua oară

Actorul Ioan Fiscuteanu, interpretul personajului principal din filmul „Moartea domnului Lăzărescu”, a încetat din viață, sâmbătă, 8 decembrie, la secția de Oncologie a Spitalului Județean de Urgență Mureș, în urma unui cancer de colon.

Conducerea Teatrului Național din Târgu Mureș a precizat că actorului i s-a descoperit o formă de cancer în 2001, după care își revenise dar în ultima lună starea sa se agrava-se.

Ioan Fiscuteanu s-a născut în 19 noiembrie 1937,

la Sânmihaiu de Câmpie, județul Bistrița Năsăud. A absolvit Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică din București, după care a jucat pe scena Teatrului de Stat din Piatra Neamț.

Din 1968, a fost actor al Teatrului Național din Târgu Mureș, unde a jucat în zeci de roluri memorabile. Ioan Fiscuteanu s-a distins în piesele lui Caragiale – a fost Ghiță Pristanda și Nae Girimea, dar și Dragomir și Jupân Dumitrache, precum și Efimița, în travesti. A jucat și în piese de Eugen Ionesco, D.R. Popescu, Romulus Guga,

Tudor Popescu, Aurel Baranga, Shakespeare, Eugene O’Neil, Arthur Miller, Cehov.

A colaborat cu mai mulți regizori precum Mircea Danieliuc, Alexandru Tatos, Lucian Pintilie, Nae Caranfil și Nicolae Margineanu, care i-au valorificat talentul și în filme, jucând câteva roluri memorabile. Printre cele douăzeci de filme se numără „Fructe de pădure”, „Acordați circumstanțe atenuante”, „Glisando”, „Emisie continuă”, „Undeva în est”, „Balanța”, „Cel mai iubit dintre pământeni”, „Asfalt Tango”, „Sindromul Timișoara – Manipularea”.

În 2005 a jucat rolul principal în filmul „Moartea domnului Lăzărescu”, film care i-a adus o recunoaștere internațională.

Ioan Fiscuteanu a fost și scriitor de proză și poezie, publicând volumul „Strugurii de furat îs mai buni”. În 2003, a primit Ordinul Național „Serviciul Credincios” în grad de Cavaler, „pentru îndelungata și prestigioasă activitate pusă în slujba teatrului și cinematografiei românești.”

Ultima schiță a lui Michelangelo, descoperită la Vatican

O schiță a lui Michelangelo, despre care se crede că ar putea fi ultima desenată de artist, a fost descoperită în arhivele Vaticanului de la Catedrala Sf. Petru, anunță Breitbart.com. Desenul, lucrat în cretă roșie pentru tăietorii de piatră care construiau catedrala, a fost făcut de

maestrul renașcentist în primăvara anului 1563, cu mai puțin de un an înainte de moartea sa.

Deși maestrul se afla în pragul a 90 de ani de viață, descoperirea schiței arată că acesta continua să ia decizii importante la adresa construcției. Schițele lui Michelangelo sunt extrem

de rare, dat fiind că în ultimii ani de viață, maestrul le porunca ucenicilor să îi distrugă desenele. Această a supravegheat pentru că un supervisor al construcției a folosit spatele desenului pentru a face calcule și a găsi căi de acces pentru transportul pietrei pe străzile Romei.

Brad din gheață la Sibiu

Primul brad din România sculptat în gheață a fost inaugurat sâmbătă trecută la Sibiu. Bradul are o înălțime de aproape doi metri și este luminat cu leduri încrustate în gheață. Trei sculptori au muncit timp de două săptămâni pentru a realiza bradul de gheață. În locul globurilor, bradul este împodobit cu leduri luminoase, care sunt cuplate la o sursă de electricitate foarte slabă. Bradul de gheață a fost așezat în incinta Târgului de

Crăciun din Piața Mică a orașului. Sibienii au admirat minute în șir inedita lucrare. Așa cum era de așteptat cei mai fericiți au fost copiii. Bradul de gheață ar putea rezista până la sfârșitul anului. Dacă temperatura va urca însă peste 6 grade, atunci sibienii se vor bucura de neobișnuitul brad doar câteva zile. Alături de bradul de gheață a mai fost expus și un cub, tot de gheață, cu însemnele Sibiului – Capitala Culturală Europeană 2007.

Boală ciudată

Un chinez în vârstă de 52 de ani a pus pe jar lumea medicală după ce doctorii s-au declarat neputincioși în fața unei boli extrem de ciudate de care acesta suferă. Cheng Shunguo a mers la un spital după ce transpirația sa a început să se coloreze în verde, la începutul lunii noiembrie. Până la 52 de ani, chinezul Cheng Shunguo se considera un om sănătos. A avut de-a face cu sistemul medical din țara sa de foarte puține ori. Însă viața sa a început să capete accente de coșmar după ce transpirația a început să i se coloreze în verde, relatează Chutian Metropolis News.

Până în acel moment nimic nu anunțase această anomalie care i-a făcut pe medici să-și declare neputința: „Nu știm care este

cauza problemei pe care o are acest pacient”, a declarat unul dintre medici. Cădrul medical a adăugat că a informat presa despre bizara anomalie pentru a cere în acest fel ajutorul altor medici din lumea întreagă în încercarea de a descoperi un remediu.

Ceea ce nu pot explica medicii este cum o asemenea transformare dramatică nu a fost anunțată prin nimic și cum de pacientul nu acuză nici un fel de durere sau disconfort. Cheng Shunguo s-a declarat totuși îngrijorat și înfricoșat de ceea ce se întâmplă cu organismul său. Pentru a se convinge că bărbatul nu le joacă o farsă, medicii au spălat complet corpul acestuia dar nu a fost nevoie să aștepte prea mult rezultatul: în numai 10 minute, Cheng a început să transpire verde.

Fotbal

„Il Luce” se retrage din fotbal
în 2009!

Mircea Lucescu este unul dintre cei mai apreciați antrenori din fotbalul româ-

termin contractul pe care îl am cu Șahtior Donețk, în 2009. După aceea, este

nesc și multe cluburi din Liga I și l-ar dori pe banca tehnică. Din păcate, nici o formație nu va mai avea această șansă. Ajuns la vârsta de 62 de ani, Il Luce a obosit. Cei 30 de ani de antrenorat l-au răpus și nu o mai poate lua de la capăt. Ultimul angajament este cel cu Șahtior Donețk, care îi va expira în 2009, moment în care Mircea Lucescu se gândește serios să se pensioneze.

Acest anunț șocant a fost făcut într-un interviu acordat recent pentru *Evenimentul Zilei*, în care fostul selecționar al României a vorbit despre eșecul de a nu ajunge în primăvara europeană cu Șahtior, pentru prima oară în ultimii șapte ani de antrenorat, în care a mai condus Galatasaray și Beşiktaş. „În acest moment, vreau să-mi

foarte probabil să mă trag din fotbal. După 30 de ani de antrenorat, obosești să o iei mereu de la capăt”, a declarat Mircea Lucescu.

Proaspăt decorat de președintele Ucrainei Viktor Iușcenko pentru contribuția lui în fotbalul ucrainean, căpitanul generației 1970 a naționalei de fotbal a obținut, în ultimele patru decenii, performanțe importante atât ca jucător al lui Dinamo, cât și ca antrenor, mai ales în străinătate, unde a devenit cel mai apreciat și cunoscut tehnician român. El nu a fost atât de apreciat și în România, unde Mircea Lucescu recunoaște că nu a primit niciodată vreo medalie, deși la doar 36 de ani a construit o națională ce s-a calificat pentru prima oară la un turneu final, EURO 1984, după o pauză de 14 ani.

Pentru Lucescu însă cele mai importante medalii sunt trofee de palmares și bucuria de a avea un fiu ce îi calcă, încet-încet pe urme. A cucerit cinci titluri și o Cupă a României cu Dinamo, ca jucător, ca apoi să mai cucerească un titlu și o Cupă și ca antrenor, conducând formația din Ștefan cel Mare și până în semifinalele Cupei Cupeilor. După șapte ani petrecuți în campionatul italian, Mircea Lucescu a venit în România și a revigorat campionatul intern, reușind să câștige o luptă aprigă cu cele două forțe din fotbalul românesc, Dinamo și Steaua. Lucescu a venit atunci la Rapid și a reușit să cucerească un titlu și o Cupă, iar în 1999 a ajuns pe banca lui Inter Milano.

Nu a zăbovit mult în Italia și a preluat Galatasaray, cu care a câștigat titlul în Turcia, repetând performanța și cu rivala de la Beşiktaş, un an mai târziu. Atunci, Lucescu a fost dat afară de la Galatasaray, deși era campion și câștigase Supercupa Europei, pentru a i se face loc lui Fatih Terim, iar tehnicianul român s-a răzbunat în cel mai bun mod: a câștigat titlul cu o rivală chiar în anul centenarului, pierzând un singur meci și stabilind un record de puncte în campionat. Sezonul 2003-2004 a adus însă un declin pentru Beşiktaş, iar Mircea Lucescu a ajuns la Șahtior Donețk, unde a câștigat două titluri și o Cupă a Ucrainei.

Un fotbalist, ambasadorul
antirasism al României

Premieră în fotbalul românesc. Un jucător din Liga I este ambasador antirasism din partea României.

Stelistul Bănel Nicolită va intra astfel în grupul select al jucătorilor profesioniști din întreaga lume care promovează toleranța și fair-play-ul pe terenul de joc, care mai cuprinde fotbaliști de cinci stele precum Ronaldinho, Beckham

sau Thierry Henry. Nu este prima șansă de acest gen

pentru Nicolită, care a surprins întreaga lume prin gestul său din 2005, când a negat că ar fi fost înjurat de publicul Timișoarei, pe care l-a salvat astfel de la suspendare.

În aprilie 2006, mijlocul Stelei trebuia să fie desemnat și de FARE ambasador împotriva rasismului cu ocazia unui meci demonstrativ la care, însă, nu a mai ajuns.

Handbal

România a pierdut
prima partidă la CM,
în fața Ungariei

Reprezentativa feminină de handbal a României a condus și cu cinci puncte în meciul cu Ungaria, de la Campionatul Mondial din Franța, și cu 16-14 la pauză, însă o slabă concentrare pe finalul primei reprize și o oboseală în partea a doua a dus în cele din urmă la o înfrângere cu scorul de 31-34.

România nu a mai reușit să blocheze atacurile adverse în repriza a doua și a încasat 20 de goluri, în timp ce în atac a punctat foarte rar cu extremele, lucru mai rar întâlnit. A fost prima partidă pierdută de „tricolore” în Franța, însă aceasta nu afectează traseul României la CM decât în perspectiva viitoarei adversare, elevele lui Gheorghe Tadici fiind deja calificate în sferturile de finală. „Nu cred că e vorba de o cădere psihică. Au fost trei-patru jucătoare care s-au blocat și au greșit neper-

mis. Dacă dai 31 de goluri nu ai voie să pierzi. Nu este nimic pierdut, dar îmi pare extrem de rău că am pierdut acest meci. Poate ne trezește acest duș rece”, a declarat Gheorghe Tadici la finalul partidei.

Pentru România au marcat: Narcisa Lecușanu (11), Steluța Luca (5), Ionela Gâlca (4), Valeria Beșe (4), Ramona Maier (4), Adriana Nechita (2), Cristina Neagu (1).

Clasamentul grupei principale II:

1. Ungaria 6 puncte,
2. România 6 puncte,
3. Germania 5 puncte,
4. Spania 3 puncte,
5. Coreea de Sud 2 puncte,
6. Polonia 0 puncte.

TVR 1

Luni 17 decembrie

6.00 Jurnalul TVR 7.00 Telematinal 8.00 Jurnalul TVR 9.10 Komando TVR 9.35 Cartea europeană 10.10 Fără frontiere (R) 2. 11.00 Teleenciclopedia 11.55 Povețe pentru bătrânețe 12.00 Serial. Serial. Micul indian 12.30 Desene animate 13.00 Jurnalul TVR 14.00 Inovații. Documentar 14.30 Kronika. Emisiune în limba maghiară 16.00 Jurnalul TVR 16.15 Sănătate pentru toți! 16.40 Ne vedem la TVR! 17.40 Patru de mediu 18.00 Jurnalul TVR 19.15 Față în față 19.45 Film. A fost sau n-a fost? 21.20 Gala Premiilor Ioan Chirilă 21.45 Jurnalul TVR 22.20 Naqoqatsi: viața ca un război.

Marți 18 decembrie

6.00 Jurnalul TVR 7.00 Telematinal 8.00 Jurnalul TVR 9.10 O dată-n viață (R) 10.50 Povețe pentru bătrânețe 11.00 Profesiuniști 12.00 Serial. Micul indian 12.30 Desene animate 13.00 Jurnalul TVR 14.00 Inovații. Documentar 14.30 Zona digitală 15.00 Kronika. Emisiune în limba maghiară 16.00 Jurnalul TVR 16.40 Ne vedem la TVR! 17.40 Patru de mediu 18.00 Jurnalul TVR 19.15 Între bine și rău 20.45 Stânta planetă Pământ 21.45 Jurnalul TVR 22.20 Serial. Dr. House.

Miercuri 19 decembrie

6.00 Jurnalul TVR 7.00 Telematinal 8.00 Jurnalul TVR 9.10 Între bine și rău 10.40 Colecții celebre 11.00 Garantat 100% (R) 12.00 Serial. Micul indian 12.30 Desene animate 13.00 Jurnalul TVR 14.00 Inovații. Documentar 14.30 Oameni ca noi (R) 15.00 Bagaj pentru Europa 16.00 Jurnalul TVR 16.15 Pe ce dăm banii? 16.40 Ne vedem la TVR! 17.40 Patru de mediu 17.45 Cu ochii'n 4 18.00 Jurnalul TVR 19.45 Reflector 20.15 Poporu' zice! 20.30 Ochiul magic 21.15 Serial. Gangsteri în fuste 21.45 Jurnalul TVR 22.20 Film. Fii și îndrăgostiți.

Joi 20 decembrie

6.00 Jurnalul TVR 7.00 Telematinal 8.00 Jurnalul TVR 9.10 Tezaur folcloric (R) 10.30 Ochiul magic (R) 11.30 Reflector (R) 12.00 Serial. Heidi 12.30 Desene animate 13.00 Jurnalul TVR 14.00 Inovații. Documentar 14.30 Emisiune în limba germană 16.00 Jurnalul TVR 16.40 Atunci și acum 17.30 Patru de mediu 18.00 Jurnalul TVR 19.15 Fără frontiere 20.10 De ce democrația? 21.45 Jurnalul TVR 22.30 Film. Trei oameni periculoși.

Vineri 21 decembrie

6.00 Jurnalul TVR 7.00 Telematinal 8.00 Jurnalul TVR 9.10 Surprize, Surprize (R) 11.45 Patru de mediu 12.00 Serial. Heidi 12.30 Desene animate 13.00 Jurnalul TVR 14.00 Tribuna partidelor parlamentare 14.30 Parlamentul României 16.00 Jurnalul TVR 16.15 Acces la succes 17.00 Interes general 17.40 Agendă Sibiu 2007 18.00 Jurnalul TVR 19.15 O dată-n viață 20.50 Serial. CSI-Crime și investigații 21.45 Jurnalul TVR 22.20 Film. Odiseea chinezească.

De luni până vineri, de la ora 16.00, Malvina Cervenschi vă prezintă un Buletin de știri, care conține cele mai importante informații din zi

Sâmbătă 22 decembrie

6.10 Expediție în Borneo 7.00 Cărarea Împărăției 7.30 Pelerin 8.00 Desene animate 9.00 De nota... 10.10.00 Arca lui Noe 11.00 Rom european 11.30 Festivalul Astra Film, 2006. 12.00 Cafeneaua astrelor 13.00 Jurnalul TVR 13.20 Cafeneaua astrelor 14.30 Komando TVR 15.00 Serial. Căsuța din prerie 16.00 Garantat 100% 17.00 Teleenciclopedia 18.00 Jurnalul TVR 19.10 Surprize, surprize 20.50 Jurnalul TVR 21.10 Surprize, surprize 23.10 Cartea dragostei.

Duminică 23 decembrie

6.10 Universul credinței 7.30 Semne. Ispita violenței 8.00 Desene animate 9.00 Ghici cine câștigă? 9.40 Dr. Fix 10.00 În căutarea vinului pierdut 10.30 Viața satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Jurnalul TVR 13.20 Săptămâna politică 14.20 Film. Frumoasa și leopardul 16.10 Supermarket de divertisment 18.00 Jurnalul TVR 19.10 Film. Puternici 21.00 Serial. Mica Britanie 21.35 Film. Doamna Dalloway.

TVR 2

Luni 17 decembrie

6.00 Zoom/2 (R) 6.30 Poftă bună! (R) 7.00 Serial. Peripețiile dragonului Dudley 7.35 ABC...De ce? 8.05 Liber pe contrasens (R) 9.10 Tonomatul DP2 10.35 Serial. Verdict crimă 11.35 Atenție, se cântă! 12.30 Dincolo de cântec (R) 13.30 Top 7. (R) 14.00 Împreună în Europa 15.00 Jurnalul TVR (R) 15.30 Autostrada TVR 17.00 Jurnal regional 17.40 Serial. Misterele din Sankt Petersburg 18.35 Replay 19.00 Maraton la Preoteasa 19.35 Dincolo de hartă 20.30 Ora de știri 21.30 Film. Orașecele 23.00 Colecționarul de suflute.

Adriana Muraru prezintă principalul grupaj informativ de pe TVR 2, Ora de știri

Marți 18 decembrie

6.00 Cronici OZN: Peru. Documentar 7.00 Serial (R) Peripețiile dragonului Dudley 7.30 ABC...De ce? 9.10 Tonomatul DP2 10.45 Serial. Verdict crimă 11.40 Drumul spre EURO 2008 (R) 12.30 Medalion folcloric (R) 13.30 Tribuna partidelor parlamentare 14.00 Împreună în Europa 15.00 Jurnalul TVR (R) 15.30 Autostrada TVR 17.00 Jurnal regional 17.40 Serial. Misterele din Sankt Petersburg 19.00 Lumea de aproape 19.35 Familii în impas 20.30 Ora de știri 21.30 Film. Aripile porumbiței 23.50 Serial. Colecționarul de suflute.

Miercuri 19 decembrie

6.00 Cronici OZN: Columbia. Documentar 7.00 Serial. Peripețiile dragonului Dudley 7.30 ABC...De ce? 8.05 Serial. Misterele din Sankt Petersburg (R) 9.10 Tonomatul DP2 10.40 Serial. Verdict crimă 12.30 Lumea de aproape (R) 13.30 E Forum 14.00 Împreună în Europa 15.00 Jurnalul TVR 15.30 Autostrada TVR 17.00 Jurnal regional 17.40 Serial. Misterele din Sankt Petersburg 18.35 Replay 19.00 Bugetul meu 19.35 O minte genială. Documentar 20.30 Ora de știri 21.30 Film. O seară cu Jimi.

Joi 20 decembrie

6.00 Asociațiile OZN. Documentar 7.00 Serial. Peripețiile dragonului Dudley 7.35 ABC...De ce? 8.05 Serial. Misterele din Sankt Petersburg (R) 9.10 Tonomatul DP2 10.35 Serial. Verdict crimă 11.35 Ora populară (R) 13.30 Tribuna partidelor parlamentare 14.00 Împreună în Europa! 15.00 Jurnalul TVR (R) 15.30 Autostrada TVR 17.00 Jurnal regional 17.35 Serial. Misterele din Sankt Petersburg 18.35 Replay 19.00 Supraviețuitorii dezastrelor 19.35 Arena leilor 20.30 Ora de știri 21.30 Film. Flori sălbatice 23.40 Serial. Colecționarul de suflute.

Vineri 21 decembrie

6.00 Adevărul despre fenomenul OZN. Documentar (R) 7.00 Serial. Peripețiile dragonului Dudley 7.30 ABC...De ce? 8.00 Serial. Misterele din Sankt Petersburg 9.10 Tonomatul DP2 10.35 Serial. Verdict crimă 12.40 Arena leilor (R) 14.00 Împreună în Europa! 15.00 Jurnalul TVR (R) 15.30 Autostrada TVR 17.00 Jurnal regional 17.40 Serial. Misterele din Sankt Petersburg 18.35 Replay 19.00 Campionatul de comedie 19.30 D'ale lu' Mitică 20.30 Jurnalul TVR 21.30 Coolmea distracției 23.00 Serial. Whistler 23.15 Film. Bles-tem.

Sâmbătă 22 decembrie

Păscar hoinar (R) 6.30 Bugetul meu (R) 7.00 Medalion folcloric 8.00 Via sacra. Documentar 9.00 Natură și aventură 10.00 Zoom/2. 10.35 Liber pe contrasens 11.30 Zestrea românilor (R) 12.00 Atenție, se cântă! 13.00 Cucuritorii mărilor 14.00 D'ale lu' Mitică (R) 15.00 Campionatul de comedie (R) 15.30 Autostrada TVR 17.00 Jurnal regional 17.40 Serial. Tequila și Bonetti 18.30 TVR 2 prezintă! 18.45 Europa altfel 19.00 Serial. Dreptul la apărare 20.00 Serial. The Jane Show 20.30 Ora de știri 21.30 Serial. Dincolo de viață 22.30 Film. Șampanie amară.

Duminică 23 decembrie

6.00 Cucuritorii mărilor (R) 7.00 Dincolo de cântec 7.30 Zestrea românilor 8.00 Ferma 9.00 Pescar hoinar 9.30 Ulița spre Europa 10.00 Motomagia 10.30 Autocritica 11.10 Film. Jocul așteptării 13.00 H...ora prichindelor 14.00 Omul între soft și moft 14.30 Poftă bună! 15.00 Atlas 15.30 Autostrada TVR 17.00 Jurnal regional 17.40 Serial. Vânătorii de comori 18.35 Serial. Edgemont 20.00 Serial. The Jane Show 20.30 Ora de știri 21.30 Viața cu bulină 22.30 Film. Aventura lui „Poseidon”.

O VOCE ROMÂNEASCĂ

Viața și tradițiile românilor din Ungaria

17 DECEMBRIE, LUNI (Anamaria Brad)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.30: Interviu zilei 17.00: Știri, date meteo 17.10: Montaj de muzică populară 17.40: Interviu zilei (reluare) 17.55: Încheiere

18 DECEMBRIE, MARȚI (Adam Bauer)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.30: Interviu zilei 17.00: Știri, date meteo 17.10: Pagina culturală 17.30: Moment poetic 17.40: Interviu zilei (reluare) 17.55: Încheiere

19 DECEMBRIE, MIERCURI (Iulia Kaupert)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.30: Interviu zilei 17.00: Știri 17.10: Comentariul săptămânii (Al. Ardelean) 17.25: Sport – rubrica lui Adam Bauer 17.40: Interviu zilei (reluare) 17.55: Încheiere

20 DECEMBRIE, JOI (Adam Bauer)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.30: Interviu zilei 17.00: Știri, date meteo 17.10: O șansă istorică: Uniunea Europeană (Al. Ardelean) 17.25: Nota săptămânii semnată de Edda Illyés 17.40: Interviu zilei (reluare) 17.55: Încheiere

21 DECEMBRIE, VINERI (Iulia Kaupert)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.25: Revista presei „Foaia românească” 16.35: Interviu zilei 17.00: Știri, date meteo 17.10: Magazinul Vârșnicilor 17.40: Interviu zilei (reluare) 17.55: Încheiere

22 DECEMBRIE, SÂMBĂTĂ (Anamaria Brad)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Programul bisericilor ortodoxe și al adunărilor baptiste 16.10: Evenimente calendaristice 16.20: „Pe undele Europei” – magazin euroregional 17.30: Stele de cinci stele – magazin de muzică ușoară 17.55: Încheiere

23 DECEMBRIE, DUMINICĂ (Anamaria Brad)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Sinteza știrilor săptămânii 16.15: Evenimente calendaristice 16.25: Retrospectiva săptămânii (spicuiri din interviurile și reportajele difuzate pe parcursul săptămânii) 16.55: Magazinul Vârșnicilor (reluare) 17.25: Emisiune religioasă baptistă 17.55: Încheiere

(Nu răspundem pentru eventualele modificări în programele radio!)

Emisiunea radiofonică în limba română este difuzată zilnic între orele 16:00-18:00, pe undele medii cu frecvențele de 1188 kHz și 873 kHz.

www.radio.hu

Ecranul nostru

19 decembrie 2007 (mtv ora 13.00)
 Reluare: 21 decembrie 2007 (m2 ora 10.35)

Programul prevăzut pentru săptămâna viitoare:

În urma unor modificări de program, emisiunea Ecranul Nostru doar săptămâna viitoare va relata despre manifestarea folclorică de la Micherechi, dedicată aniversării a 60 de ani de la înființarea Ansamblului Folcloric și 20 de ani de la moartea celor doi maeștri ai artei populare, Gheorghe Nistor și Teodor Covaci.

Realizator: **Ștefan Crâsta**

CONSULATUL GENERAL AL ROMÂNIEI, JULA

Program de lucru cu publicul

Luni 9.00–12.30
Marți închis
Miercuri 9.00–12.30
Joi 9.00–12.30
Vineri 9.00–12.30
Sâmbătă–duminică închis

Adresa:
 Jula 5700
 str. Munkácsy nr. 12/b

Telefon: 66/465–130
 Fax: 66/465–142
 Mobil: 30/635–7181

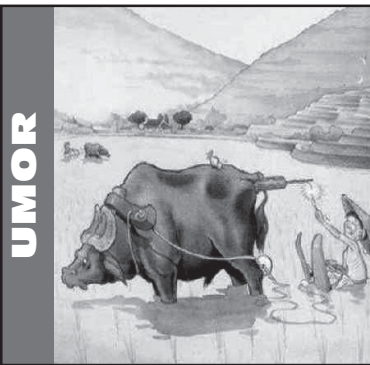
DEX
online

Dicționare ale limbii române

www.dexonline.ro

Emisiunea în limba română
24 de ore din 24
www.rri.ro

Linkuri utile:

www.foaia.hu
www.romanul.hu
www.balcescu.sulinet.hu
www.ziare.com
www.astazi.ro
www.startpage.ro
www.ici.ro/romania/indexrom.html

Icoanele preotului și ale preotesei din Jaca

Pretutindeni bisericile ortodoxe, paraclisele și casele credincioșilor sunt împodobite cu sfintele icoane. Mărturie ale credinței și evlaviei creștinilor, icoanele s-au păstrat cu sfințenie din cele mai vechi timpuri până în zilele noastre dovedind statornicia Bisericii în credința cea adevărată. Icoanele nu sunt portrete fizice ale sfinților, ci mai degrabă spirituale, care îl apropie pe credincios cu mintea de persoana zugrăvită. Spațiul icoanei este un spațiu simbolic, fiecare element prezent în pictură având un rol al său bine stabilit, o semnificație sau o simbolistică bine determinate. Pictatul icoanelor nu este numai o activitate a mâinilor, ci mai ales o plăcere interioară, o bucurie a sufletului. De această stare sufletească se bucură și preotul *Cosmin Pop* din Jaca și preoteasa *Irina Ecaterina Pop*, care de mai bine de zece ani pictează icoane pe sticlă și pe lemn. O mare parte din icoanele pictate de aceștia sunt expuse la sediul Uniunii Culturale a Românilor din Ungaria, unde pe 6 decembrie a avut loc vernisajul expoziției. La deschidere au onorat cu prezența și *PSS Episcop Siluan* și *Ioan Fodoreanu*, consul general al României la Jula. După cuvântul de salut al doamnei *Eva Iova*, redactor șef a Foaiei românești, expoziția a fost deschisă de preotul *Aurel Becan*.

„Este adevărat că pe

«Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată» dar așa cum explică în continuare cuvintele Sfintei Scripturi «Fiul Cel Unul Născut, care este în sânul Tatălui acela L-a făcut cunoscut». Pe Dumnezeu Tatăl L-a făcut cunoscut Fiul Său prin întruparea Sa. În răspunsul dat de Mântuitorul la rugămintea lui Filip «Doamne arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns». El precizează «De atâtea vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut Filipe? Cel ce M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl».

Întruparea Domnului, așadar, ne-a dat dreptul să-l pictăm în icoane fără ca acesta să însemne că despărțim trupul său de dumnezeirea Sa, pentru că icoana ortodoxă nu-L înfățișează numai după frumusețea naturală, ci mai ales într-o formă care să conducă pe cel ce privește la adevărul credinței ortodoxe că Hristos cel întrupat este Dumnezeu adevărat și om adevărat. Cele spuse despre sfintele icoane reprezentând pe Mântuitorul sunt în strânsă legătură cu cele ce înfățișează pe Maica Domnului. Pictarea în icoane a Maicii Domnului în Biserica Ortodoxă se face într-o formă care conduce pe credincioși la marea taină care s-a săvârșit prin Ea adică la întruparea Fiului lui Dumnezeu. Icoana Maicii Domnului nu reprezintă pe Fecioara Maria înainte ca Duhul Sfânt să vină peste

Ea și puterea Celui înalt să o umbrească. Numai după ce harul Lui Dumnezeu s-a pogorât peste Ea, a devenit cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Sfintele icoane departe de a fi legate într-un fel oarecare de idolatrie, multe dintre ele sunt executate cu măiestrie, ferecate în aur și argint, dar niciodată credinciosul ortodox nu a confundat pe Dumnezeu cu aurul și cu argintul icoanei care reprezintă chipul lui Dumnezeu. Sfintele icoane pictate nu oglindesc numai viața Bisericii în toată varietatea și adâncimea ei, ci sunt o parte integrantă a ei, așa cum sunt ramurile în legătură cu trunchiul. Icoana nu numai că se inspiră din

cultul Bisericii, ci formează cu el un tot omogen, completându-l, explicându-l și mărindu-i acțiunea asupra sufletelor credincioșilor», a spus părintele *Aurel Becan* în cuvântarea sa.

Părintele *Cosmin Pop* din copilărie a avut două dorințe: să fie preot și să picteze icoane. Bunul Dumnezeu l-a învrednicit să-și îndeplinească ambele dorințe. Abordează icoana pe sticlă, la care nu folosește o cromatică dură sau rece, întâlnită adeseori în această zonă a picturii, ci o cromatică mai caldă, merge foarte mult pe culori pastelate îmbinate într-o manieră proprie. El zugrăvește aceste icoane din dragostea de a picta, în timpul liber, inspirându-se din icoane vechi din Transilvania. Icoanele pictate de părintele *Cosmin* sunt simple, ele se caracterizează printr-un desen naiv, dar foarte sugestiv și printr-o compoziție simplă și clară. Pictarea icoanelor este un lucru sacru care trebuie

însoțit de rugăciune și smerenie. Părintele *Cosmin* întotdeauna înainte de a începe a picta se roagă Bunului Dumnezeu și Maicii Domnului să-l ajute în munca sa. Preoteasa, *Irina Ecaterina Pop* îl ajută cu multă plăcere pe soțul său pictând și ea icoane pe lemn. Un lucru foarte important este faptul că ramele icoanelor și lemnul pentru icoane sunt pregătite și sculptate de părintele *Cosmin*, care dispune la parohie și de un mic atelier de tâmplărie. Pe lângă talentul de a picta icoane, are și o îndemânare deosebită de a sculpta cruci, pe care le decorează și le sculptează într-un stil propriu. Toate icoanele pictate, la fel și crucile sunt sfințite.

Iubitorii de icoane și cei care vor să dea în dar de sărbători o icoană celor dragi pot să viziteze expoziția și să cumpere mici cadouri pentru cei dragi până pe 19 decembrie, la sediul UCRU din Jula.

A.L.B.

